

NUTARTIS

2024-02-20

Vilniaus miesto apylinkės teismo ikiteisminio tyrimo teisėja Miglė Suchankienė teismo posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros Organizuotų nusikaltimų ir korupcijos tyrimo departamento prokuroro Zdzislav Tuliševski prašymą pripažinti Boris Bespalov (rus. Борис Николаевич Беспалов, ukr. Борис Миколайович Безпалов), gimusį 1989-02-07 Donecko sr., deklaravusį gyvenamają vietą Radianska g. 50, Komunariivka k., Starobeševe r., Donecko sr., įtariamuoją baudžiamoją byloje Nr. 01-2-00006-22.

Teisėja, susipažinusi su baudžiamosios bylos duomenimis ir išnagrinėjusi prokuroro prašymą,

n u s t a t ē :

Lietuvos kriminalinės policijos biuro Sunkaus ir organizuoto nusikalstamumo tyrimo 2-osios valdybos 4-ajame skyriuje yra atliekamas ikiteisminis tyrimas baudžiamoją byloje Nr. 01-2-00006-22 pagal požymius nusikalstamą veiką, numatyti Lietuvos Respublikos baudžiamojos kodekso (toliau – BK) 100 straipsnyje, 101 straipsnyje, 103 straipsnyje, 110 straipsnyje, 111 straipsnio 1 ir 2 dalyse, dėl Rusijos Federacijos sukeltos agresijos prieš Ukrainą ir vykstančio tarptautinio ginkluoto konflikto, tai yra dėl to, kad 2022 m. vasario 24 d. Rusijos Federacija, veikdama per savo valstybės vadovus ir atsakingus asmenis, kitus politinius, karinius ir institucinius subjektus, neteisėtai, pasitelkdama Rusijos Federacijos ginkluotąsias pajėgas, pažeisdama Ukrainos valstybės suverenitetą ir teritorinį vientisumą, įsiveržė į jos teritoriją, vykdo jos teritorijos bombardavimą ir okupaciją, tokiu būdu vykdo agresiją prieš Ukrainos valstybę, įvykdė ir vykdo tarptautinės humanitarinės teisės draudžiamas karo atakas prieš civilius, medicinos ir civilinės gynybos personalą, civilines ligonines, neginamas gyvenvietes, didelį pavoju aplinkai ir žmonėms keliančius objektus, sistemingai užpuldinėja civilius gyventojus, juos žudo, sunkiai trikdo jų sveikata.

Prokuroro prašyme ikiteisminio tyrimo teisėjui nurodoma, jog ikiteisminio tyrimo metu šioje byloje surinkta pakankamai faktinių duomenų, leidžiančių pagrįstai įtarti, kad Boris Bespalov, būdamas nepripažintos Donecko Liaudies Respublikos (toliau - DLR) 1-ojo armijos korpuso 1-osios atskiro motorizuotųjų šaulių brigados kariu, veikdamas kartu su tos pačios brigados kariais Viačeslavu Kostruba, Pavelu Musienko bei kitais ikiteisminio tyrimo nustatinėjamais kariais, dalyvaudamas Rusijos Federacijos agresijoje prieš Ukrainą ir vykdydamas Rusijos Federacijos bei nepripažintos DLR politiką dideliu mastu užpuldinėti civilius, pažeisdamas tarptautinės teisės normas, neteisėtai sulaikė, atémė laisvę bei įkalino konflikto šalims nepriklausantį civilį Lietuvos Respublikos pilietį Mantą Kvedaravičių, po ko, išreikšdamas neapykantą nepritariantiems Rusijos Federacijos agresijai prieš Ukrainą asmenims dėl jų įsitikinimų ir pažiūrų, jų nužudė, o būtent:

Nuo 2014 m. vasario mén. Rusijos Federacijai vykdant agresiją prieš Ukrainą ir šio tarptautinio ginkluoto konflikto pasékoje okupavus dalį Ukrainos teritorijos bei 2022 m. vasario 24 d. pradėjus platus masto Rusijos Federacijos ginkluotų pajęgų ir kitų Rusijos Federacijos ginkluotų formuočių bei jų kontroliuojamų nereguliarių ginkluotų grupuočių įsiveržimą į Ukrainos teritoriją (Jungtinė Tautų Generalinės Asamblėjos 2022 m. kovo 2 d. rezoliucija ES-11/1 „Dėl agresijos prieš Ukrainą“, Europos Tarybos Parlamentinės Asamblėjos išvadą 300(2022) „Rusijos

Federacijos agresijos prieš Ukrainą pasekmės" 1, 3 punktai), Boris Bespalov, kaip nepripažintos DLR 1-ojo armijos korpuso 1-osios atskiros motorizuotųjų šaulių brigados karys, šaukinys „bes“, kartu su kitais šios brigados kariais Viačeslavu Kostruba, šaukinys „perun“, Pavelu Musienko, šaukinys „paštet“, ir kitais ikiteisminio tyrimo nustatinėjamais kariais, prisijungę prie šios Rusijos Federacijos ginkluotujų pajėgų agresijos, laikotarpiu nuo 2022 m. vasario 24 d. iki 2022 m. balandžio 1 d. įsiverždami į Ukrainos Mariupolio miestą ir okupuodami šią Ukrainos teritoriją.

Vykdydamas Rusijos Federacijos ir nepripažintos DLR politiką dideliu mastu užpildinėti Ukrainos teritorijoje esančius civilius, juos žudyti ir sunkiai sutrikdyti jų sveikatą, neteisėtai sulaikyti, atimti jų laisvę, įkalinti ir vykdyti kitus nusikaltimus pažeidžiant tarptautinės teisės normas, 2022 m. kovo 27 d., apie 11 val. 40 min., Mariupolio miesto B. Chmelnickio gatvės namų Nr. 35, 37 ir 39 kieme, Boris Bespalov, veikdamas kartu su Viačeslavu Kostruba, Pavelu Musienko ir kitais tyrimo nustatinėjamais nepripažintos DLR 1-ojo armijos korpuso kariais, grasindami šaunamaisiais ginklais, neteisėtai sulaikė civilį Lietuvos pilietį Mantą Kvedaravičių, fiksavusį agresijos pasekmes ir iš okupuoto Mariupolio padedantį evakuoti civilius Ukrainos piliečius, neteisėtai jį įkalino B. Chmelnickio g. 35 name įrengtame atraminame sulaikymo punkte, taip neteisėtai atimdami jam laisvę ne ilgiau kaip iki 2022 m. balandžio 1 d.

Ne vėliau kaip 2022 m. balandžio 1 d., tiksliai nenustatytu laiku, Mariupolio miesto B. Chmelnickio gatvės - Myru prospektu teritorijoje, kartu veikdami Boris Bespalov, Viačeslav Kostruba, Pavel Musienko ir kiti tyrimo nustatinėjami nepripažintos DLR 1-ojo armijos korpuso kariai, žinodami, jog Mantas Kvedaravičius yra civilis asmuo, kaip apibrėžta 1949 m. rugpjūčio 12 d. Ženevos konvencijos 1977 m. birželio 8 d. Papildomo protokolo dėl tarptautinių ginkluotų konfliktų aukų apsaugos (I protokolo) 50 straipsnyje, išreikšdami neapykantą nepritariantiems Rusijos Federacijos agresijai prieš Ukrainą asmenims dėl jų įsitikinimų ir pažiūrų, būdami ginkluoti automatiniais šaunamaisiais ginklais - automatais AK, išaudami ne mažiau kaip 5 kartus iš šaunamojo ginklo - 5,45 mm kalibro automato AK, ir padarydami nukentėjusiam Mantui Kvedaravičiui du kiauryminius kairės krūtinės ląstos pusės sužalojimus, su kairės mentės, kairiųjų IV, X, XII šonkauliu ir juosmeninio pirmojo slankstelio skersinės ataugos lūžiais, kairiojo plaučio, širdiplėvės ir širdies sužalojimais, kraujo išsiliejimu į aplinkinius minkštuosius audinius ir kulkų įstrigimo poodyje; kiaurinį galvos sužalojimą su kaukolės skliauto ir pamato, veido kaulų lūžais, galvos smegenų kietojo dangalo ir galvos smegenų sužalojimais ir nežymiu kraujo išsiliejimu į aplinkinius minkštuosius audinius; kiaurinį juosmens kairės pusės sužalojimą su kryžkaulio lūžiu; kiaurinį dešiniojo kelio srities sužalojimą su dešiniojo šlaunikaulio lūžiu ir kelio sąnario kapsulės sužalojimui, jį nužudė bei paliko Manto Kvedaravičiaus kūną gatvėje prie Myru prospektu namo Nr. 99.

Tokiais savo veiksmais Boris Bespalov, būdamas nepripažintos DLR 1-ojo armijos korpuso 1-osios atskiros motorizuotųjų šaulių brigados kariu, veikdamas kartu su Pavelu Musienko, Viačeslavu Kostruba bei kitais tyrimo nustatinėjamais šios brigados kariais, dalyvaudamas Rusijos Federacijos agresijoje prieš Ukrainą ir vykdydamas Rusijos Federacijos bei nepripažintos DLR politiką dideliu mastu užpildinėti civilius, juos žudyti ir sunkiai sutrikdyti jų sveikatą, neteisėtai sulaikyti, atimti jų laisvę, įkalinti pažeidžiant tarptautinės teisės normas, įgyvendindamas jam ir bendrininkams nustatytus nusikalstamus tikslus daryti nusikaltimus žmoniškumui ir karos nusikaltimus bei pažeisdamas tarptautinės humanitarinės teisės papročius, tarptautines sutartis ir kitus tarptautinius įsipareigojimus, numatytus 1949 m. rugpjūčio 12 d. Ženevos (IV) Konvencijos dėl civilių apsaugos karo metu 2, 147 straipsniuose, kurie draudžia šios Konvencijos saugomus asmenis tyicia nužudyti, kankinti ar nežmoniškai elgtis, sąmoningai sukelti dideles kančias arba padaryti rimtą žalą kūnui ar sveikatai, areštuoti, karo arba ginkluoto konflikto metu, net jei viena iš susitarančiųjų šalių karo nepripažista; 1949 m. rugpjūčio 12 d. Ženevos konvencijos 1977 m. birželio 8 d. Papildomo protokolo dėl tarptautinių ginkluotų konfliktų aukų apsaugos (I protokolo)

51 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatas, kurios įtvirtina civilų apsaugą nuo karo pavoju, kad civiliai gyventojai, taip pat pavieniai civiliai neturi būti puolimo objektu, kad prievertos aktai ar grasinimai, prieverta siekiant išauginti civilius gyventojus, draudžiami; 57 straipsnio 1 dalies nuostatas, numatančias, kad atliekant karo veiksmus būtina nuolat rūpintis, kad būtų tausojami civiliai gyventojai, pavieniai civiliai ir civiliniai objektais; 75 straipsnio 1 dalies nuostatas, kad su ginkluoto konflikto šalies valioje esančiu asmeniu turi būti elgiamasi humaniškai ir be jokios diskriminacijos; 75 straipsnio 2 dalies a) punkto i) ir iv) papunkčius, kurie įtvirtina smurto draudimą prieš civilų asmenų gyvybę, sveikatą ir fizinę ar psichologinę būklę, ypač nužudymą, suluošinimą, b) punktą, kuris įtvirtina tyčiojimosi iš žmogaus orumo, ypač žeminančio ir įzeidžiančio elgesio draudimą, e) punktą, kuris draudžia grasinti atlikti bet kurį išvardytą veiksmą, įtariamas padarės nusikaltimus, numatytais Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 7 straipsnio 1 punkte 100 straipsnyje, 7 straipsnio 1 punkte 101 straipsnyje, 7 straipsnio 1 punkte 103 straipsnio 1 dalyje.

Prokuroras kreipėsi į Vilniaus miesto apylinkės teismo ikiteisminio tyrimo teisėją, prašydamas priimti nutartį pripažinti Ukrainos Respublikos pilietį Boris Bespalov, galimai turintį ir Rusijos Federacijos pilietybę, įtariamuojį, savo prašymą motyvuodamas tuo, kad Boris Bespalov įtariamas dėl nusikaltimų, už kuriuos numatyta atsakomybė Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių ir Baudžiamojo kodekso 7 straipsnio pagrindais, tačiau, prokuroro teigimu, Boris Bespalov yra ne Lietuvos Respublikos teritorijoje ir Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių numatytais atvejais jis negali būti išduotas ar perduotas Lietuvos Respublikai, todėl prokuroras mano, jog Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso (toliau – BPK) 187 straipsnio tvarka yra būtina pripažinti Ukrainos Respublikos pilietį Boris Bespalov, galimai turintį ir Rusijos Federacijos pilietybę, gimusį 1989-02-09, įtariamuojį galimai padarius nusikalstamas veikas, numatytais BK 7 straipsnio 1 punkte 100 straipsnyje, 7 straipsnio 1 punkte 101 straipsnyje, 7 straipsnio 1 punkte 103 straipsnio 1 dalyje.

Prokuroro prašymas tenkintinas.

Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso (toliau – BPK) 187 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad kai asmuo, įtariamas dėl nusikaltimo, už kurį numatyta atsakomybė Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių ir Baudžiamojo kodekso 7 straipsnio pagrindais, arba dėl nusikaltimo, kuriuo padaryta didelės žalos, yra ne Lietuvos Respublikos teritorijoje ir Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių numatytais atvejais negali būti išduotas ar perduotas Lietuvos Respublikai, prokuroro prašymu jis įtariamuojui pripažįstamas ikiteisminio tyrimo teisėjo nutartimi.

Baudžiamojoje byloje Nr. 01-2-00006-22 yra gauta pakankamai objektyvių duomenų (nukentėjusios ir liudytojų parodymai, asmenų atpažinimų protokolai, apžiūrų protokolai, specialistų išvados, daiktai, turintys reikšmės nusikalstamai veikai tirti ir bylai nagrinėti teisme, kita ikiteisminio tyrimo medžiaga, patvirtinanti tiek patį karinės agresijos faktą, tiek ir civilų žudymus, žalojimus, kankinimus, neteisėtą jų sulaikymą ir laisvės atėmimą, kitus tarptautinės teisės pažeidimus), leidžiančių pagrįstai manyti, jog Boris Bespalov galėjo padaryti prokuroro prašyme nurodytus nusikaltimus, numatytais BK 7 straipsnio 1 punkte 100 straipsnyje, 7 straipsnio 1 punkte 101 straipsnyje, 7 straipsnio 1 punkte 103 straipsnio 1 dalyje.

Boris Bespalov savo galimai nusikalstamais veiksmais padarė nusikaltimus žmoniškumui ir karo nusikaltimus (BK 100 straipsnis, 101 straipsnis, 103 straipsnio 1 dalis), tai yra Boris Bespalov įtariamas dėl nusikaltimų, už kuriuos numatyta atsakomybė Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių ir Baudžiamojo kodekso 7 straipsnio pagrindais. Be to, byloje nustatyta, jog Ukrainos Respublikos pilietis Boris Bespalov, galimai turintis ir Rusijos Federacijos pilietybę, yra ne Lietuvos Respublikos teritorijoje ir Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių numatytais atvejais negali būti išduotas ar perduotas Lietuvos Respublikai. Atsižvelgdama į nurodytas aplinkybes, ikiteisminio tyrimo teisėja daro išvadą, jog nagrinėjamu atveju yra pagrindas BPK 187 straipsnio

nustatyta tvarka pripažinti Boris Bespalov įtariamuojų, padarius prokuroro prašyme nurodytas nusikalstamas veikas, todėl prokuroro prašymas tenkintinas.

Teisėja, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 187 ir 440 straipsniais,

n u t a r ē :

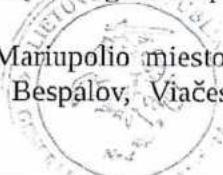
Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros Organizuotų nusikaltimų ir korupcijos tyrimo departamento prokuroro Zdzislav Tuliševski prašymą tenkinti.

Boris Bespalov (rus. Борис Николаевич Беспалов, ukr. Борис Миколайович Безпалов), gimusį 1989-02-07, pripažinti įtariamuju ikitėisminiame tyrime baudžiamojoje byloje Nr. 01-2-00006-22 padarius nusikalstamas veikas, numatytas Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 7 straipsnio 1 punkte, 100 straipsnyje, 101 straipsnyje, 103 straipsnio 1 dalyje, tai yra įtariant tuo, kad jis, būdamas nepripažintos Donecko Liaudies Respublikos 1-ojo armijos korpuso 1-osios atskiro motorizuotujų šaulių brigados kariu, veikdamas kartu su tos pačios brigados kariais Viačeslavu Kostruba, Pavelu Musienko bei kitais ikitėisminio tyrimo nustatinėjamais kariais, dalyvaudamas Rusijos Federacijos agresijoje prieš Ukrainą ir vykdymas Rusijos Federacijos bei nepripažintos Donecko Liaudies Respublikos politiką dideliu mastu užpuldinėti civilius, pažeisdamas tarptautinės teisės normas, neteisėtai sulaikė, atémė laisvę bei įkalino konflikto šalims nepriklausantį civilį Lietuvos Respublikos pilietį Mantą Kvedaravičių, po ko, išreikšdamas neapykantą nepritariantiems Rusijos Federacijos agresijai prieš Ukrainą asmenims dėl jų įsitikinimų ir pažiūrų, jį nužudė, o būtent:

Nuo 2014 m. vasario mén. Rusijos Federacijai vykdant agresiją prieš Ukrainą ir šio tarptautinio ginkluoto konflikto pasékoje okupavus dalį Ukrainos teritorijos bei 2022 m. vasario 24 d. pradėjus plataus masto Rusijos Federacijos ginkluotujų pajėgų ir kitų Rusijos Federacijos ginkluotų formuočių bei jų kontroliuojamų nereguliarių ginkluotų grupuočių įsiveržimą į Ukrainos teritoriją (Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos 2022 m. kovo 2 d. rezoliucija ES-11/1 „Dėl agresijos prieš Ukrainą“, Europos Tarybos Parlamentinės Asamblėjos išvadą 300(2022) „Rusijos Federacijos agresijos prieš Ukrainą pasekmės“ 1, 3 punktai), Boris Bespalov, kaip nepripažintos Donecko Liaudies Respublikos 1-ojo armijos korpuso 1-osios atskiro motorizuotujų šaulių brigados karys, šaukinys „bes“, kartu su kitais šios brigados kariais Viačeslavu Kostruba, šaukinys „perun“, Pavelu Musienko, šaukinys „paštet“, ir kitais ikitėisminio tyrimo nustatinėjamais kariais, prisijungė prie šios Rusijos Federacijos ginkluotujų pajėgų agresijos, laikotarpiu nuo 2022 m. vasario 24 d. iki 2022 m. balandžio 1 d. įsiverždami į Ukrainos Mariupolio miestą ir okupuodami šią Ukrainos teritoriją.

Vykdydamas Rusijos Federacijos ir nepripažintos Donecko Liaudies Respublikos politiką dideliu mastu užpuldinėti Ukrainos teritorijoje esančius civilius, juos žudyti ir sunkiai sutrikdyti jų sveikatą, neteisėtai sulaikyti, atimti jų laisvę, įkalinti ir vykdyti kitus nusikaltimus pažeidžiant tarptautinės teisės normas, 2022 m. kovo 27 d., apie 11 val. 40 min., Mariupolio miesto B. Chmelnickio gatvės namų Nr. 35, 37 ir 39 kieme, Boris Bespalov, veikdamas kartu su Viačeslavu Kostruba, Pavelu Musienko ir kitais tyrimo nustatinėjamais nepripažintos Donecko Liaudies Respublikos 1-ojo armijos korpuso kariais, grasindami šaunamaisiais ginklais, neteisėtai sulaikė civilį Lietuvos pilietį Mantą Kvedaravičių, fiksavusį agresijos pasekmes ir iš okupuoto Mariupolio padedantį evakuoti civilius Ukrainos piliečius, neteisėtai jį įkalino B. Chmelnickio g. 35 name įrengtame atraminiam sulaikymo punkte, taip neteisėtai atimdamai jam laisvę ne ilgiau kaip iki 2022 m. balandžio 1 d.

Ne vėliau kaip 2022 m. balandžio 1 d., tiksliai nenustatytu laiku, Mariupolio miesto B. Chmelnickio gatvės - Myru prospektu teritorijoje, kartu veikdami Boris Bespalov, Viačeslav

Kostruba, Pavel Musienko ir kiti tyrimo nustatinėjami nepripažintos Donecko Liaudies Respublikos 1-ojo armijos korpuso kariai, žinodami, jog Mantas Kvedaravičius yra civilis asmuo, kaip apibrežta 1949 m. rugpjūčio 12 d. Ženevos konvencijos 1977 m. birželio 8 d. Papildomo protokolo dėl tarptautinių ginkluotų konfliktų aukų apsaugos (I protokolo) 50 straipsnyje, išreikšdami neapykantą nepritariantiems Rusijos Federacijos agresijai prieš Ukrainą asmenims dėl jų įsitikinimų ir pažiūrų, būdami ginkluoti automatiniais šaunamaisiais ginklais - automatais AK, iššaudami ne mažiau kaip 5 kartus iš šaunamojo ginklo - 5,45 mm kalibro automato AK, ir padarydami nukentėjusiam Mantui Kvedaravičiui du kiauryminius kairės krūtinės ląstos pusės sužalojimus, su kairės mentės, kairiuju IV, X, XII šonkaulių ir juosmeninio pirmojo slankstelio skersinės ataugos lūžiais, kariojo plaučio, širdiplėvės ir širdies sužalojimais, kraujo išsiliejimu į aplinkinius minkštuosius audinius ir kulkų įstrigimo poodyje; kiaurinį galvos sužalojimą su kaukolės skliauto ir pamato, veido kaulų lūžiais, galvos smegenų kietojo dangalo ir galvos smegenų sužalojimais ir nežymiu kraujo išsiliejimu į aplinkinius minkštuosius audinius; kiaurinį juosmens kairės pusės sužalojimą su kryžkaulio lūžiu; kiaurinį dešiniojo kelio srities sužalojimą su dešiniojo šlaunikaulio lūžiu ir kelio sąnario kapsulės sužalojimu, jį nužudė bei paliko Manto Kvedaravičiaus kūną gatvėje prie Myru prospektu namo Nr. 99.

Tokiais savo veiksmais Boris Bespalov, būdamas nepripažintos Donecko Liaudies Respublikos 1-ojo armijos korpuso 1-osios atskiro motorizuotųjų šaulių brigados kariu, veikdamas kartu su Pavelu Musienko, Viačeslavu Kostruba bei kitais tyrimo nustatinėjamais šios brigados kariais, dalyvaudamas Rusijos Federacijos agresijoje prieš Ukrainą ir vykdymas Rusijos Federacijos bei nepripažintos Donecko Liaudies Respublikos politiką dideliu mastu užpuldinėti civilius, juos žudyti ir sunkiai sutrikdyti jų sveikatą, neteisėtai sulaikyti, atimti jų laisvę, įkalinti pažeidžiant tarptautinės teisės normas, įgyvendindamas jam ir bendrininkams nustatytaus nusikalstamus tikslus daryti nusikaltimus žmoniškumui ir karui nusikaltimus bei pažeisdamas tarptautinės humanitarinės teisės papročius, tarptautines sutartis ir kitus tarptautinius įsipareigojimus, numatytaus 1949 m. rugpjūčio 12 d. Ženevos (IV) Konvencijos dėl civilių apsaugos karo metu 2, 147 straipsniuose, kurie draudžia šios Konvencijos saugomus asmenis tyčia nužudyti, kankinti ar nežmoniškai elgtis, sąmoningai sukelti dideles kančias arba padaryti rimtą žalą kūnui ar sveikatai, areštuoti, karui arba ginkluoto konflikto metu, net jei viena iš susitarančiųjų šalių karui nepripažįsta; 1949 m. rugpjūčio 12 d. Ženevos konvencijos 1977 m. birželio 8 d. Papildomo protokolo dėl tarptautinių ginkluotų konfliktų aukų apsaugos (I protokolo) 51 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatas, kurios įtvirtina civilių apsaugą nuo karui pavojų, kad civiliai gyventojai, taip pat pavieniai civiliai neturi būti puolimo objektu, kad prievertos aktai ar grasinimai, prieverta siekiant įbauginti civilius gyventojus, draudžiami; 57 straipsnio 1 dalies nuostatas, numatančias, kad atliekant karui veiksmus būtina nuolat rūpintis, kad būtų tausojami civiliai gyventojai, pavieniai civiliai ir civiliniai objektais; 75 straipsnio 1 dalies nuostatas, kad su ginkluoto konflikto šalies valioje esančiu asmeniu turi būti elgiamasi humaniškai ir be jokios diskriminacijos; 75 straipsnio 2 dalies a) punkto i) ir iv) papunkčius, kurie įtvirtina smurto draudimą prieš civilių asmenų gyvybę, sveikatą ir fizinę ar psichologinę būklę, ypač nužudymą, suluošinimą, b) punktą, kuris įtvirtina tyčiojimosi iš žmogaus orumo, ypač žeminančio ir ižeidžiančio elgesio draudimą, e) punktą, kuris draudžia grasinti atlikti bet kurį išvardytą veiksmą, įtariamas padaręs nusikaltimus, numatytaus Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 7 straipsnio 1 punkte 100 straipsnyje, 7 straipsnio 1 punkte 101 straipsnyje, 7 straipsnio 1 punkte 103 straipsnio 1 dalyje.

Išaiškinti, kad įtariamasis turi teises, numatytas Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 21 straipsnio 4 dalyje: gauti informaciją apie su juo susijusio baudžiamojo proceso padėti, žinoti, kuo jis yra įtariamas; nuo sulaikymo ar pirmosios apklausos momento turėti gynėją; gauti vertimą žodžiu ir raštu; informuoti konsulines įstaigas ir vieną asmenį; gauti skubią medicinos pagalbą; žinoti maksimalų terminą, kiek valandų (dienų) gali būti ribojama jo laisvė iki bylos

nagrinėjimo teisminėje institucijoje pradžios; duoti parodymus; tylėti ir (ar) atsisakyti duoti parodymus apie savo paties galimai padarytą nusikalstamą veiką; pateikti tyrimui reikšmingus dokumentus ir daiktus; pateikti prašymus; pareikšti nušalinimus; susipažinti su ikiteisminio tyrimo medžiaga; apskusti ikiteisminio tyrimo pareigūno, prokuroro ar ikiteisminio tyrimo teisėjo veiksmus bei sprendimus; būti lydimas atstovo pagal įstatymą teismo posėdžiuose ir atliekant kitus proceso veiksmus, taip pat teisę į privatumo apsaugą, kai įtariamasis yra nepilnametis.

Nutartis gali būti skundžiama per 7 dienas nuo jos gavimo dienos Vilniaus apygardos teismui per Vilniaus miesto apylinkės teismą.

Teisėjas (-a)

Miglė Suchankienė

DETALŪS METADUOMENYS	
Dokumento sudarytojas (-ai)	Vilniaus miesto apylinkės teismas 302942160, Laisvės pr. 79A, Vilnius
Dokumento pavadinimas (antraštė)	Boris Bespalov Posėdžio nutartis, skundžiama teismui
Dokumento registracijos data ir numeris	2024-02-20 Nr. IBPS-V-492320-24
Dokumento gavimo data ir dokumento gavimo registracijos numeris	–
Dokumento specifikacijos identifikavimo žymuo	ADOC-V1.0
Parašo paskirtis	Pasirašymas
Parašų sukūrusio asmens vardas, pavardė ir pareigos	Miglė Suchankienė, Teisėjas(a), Vilniaus miesto apylinkės teismas
Sertifikatas išduotas	MIGLĖ SUCHANKIENĖ, Vilniaus miesto apylinkės teismas, Nacionalinė teismų administracija LT
Parašo sukūrimo data ir laikas	2024-02-20 15:44:19 (GMT+02:00)
Parašo formatas	XAdES-T
Laiko žymoje nurodytas laikas	2024-02-20 15:44:29 (GMT+02:00)
Informacija apie sertifikavimo paslaugų teikėja	RCSC IssuingCA, VI Registrų centras - i.k. 124110246 LT
Sertifikato galiojimo laikas	2023-06-15 14:20:21 – 2025-06-14 14:20:21
Informacija apie būdus, naudotus metaduomenų vientisumui užtikrinti	"Registravimas" paskirties metaduomenų vientisumas užtikrintas naudojant "RCSC IssuingCA, VI Registrų centras - i.k. 124110246 LT" išduotą sertifikatą "Informatikos ir ryšių departamentas prie LR vidaus reikalų ministerijos, Informatikos ir ryšių departamentas prie LR vidaus reikalų ministerijos, j.k.188774822 LT", sertifikatas galioja nuo 2022-02-28 14:20:39 iki 2025-02-27 14:20:39. Veiksmą atliko 2024-02-20 15:44:29 (GMT+02:00) Informatikos ir ryšių departamentas prie LR vidaus reikalų ministerijos
Pagrindinio dokumento priėdų skaičius	–
Pagrindinio dokumento pridedamų dokumentų skaičius	–
Pridedamo dokumento sudarytojas (-ai)	–
Pridedamo dokumento pavadinimas (antraštė)	–
Pridedamo dokumento registracijos data ir numeris	–
Programinės įrangos, kuria naudojantis sudarytas elektroninis dokumentas, pavadinimas	IBPS sistema, versija 1.3.23
Informacija apie elektroninio dokumento ir elektroninio (-ių) parašo (-ių) tikrinimą (tikrinimo data)	Atitinkা specifikacijos keliamus reikalavimus. Visi dokumente esantys elektroniniai parašai galioja (2024-02-21 04:43:47)
Elektroninio dokumento nuorašo atspaustinimo data ir ji atspaustinęs darbuotojas	Nuorašą suformavo IBPS sistema 2024-02-21 04:43:47 Vyriausasis tyrėjas Asta Pilkenė
Ikiteisminio tyrimo Nr.	01-2-00006-22

Переклад з литовської мови

Розшифровка електронного документа

/Герб/

/QR код/

РІШЕННЯ

20.02.2024

Мігле Суханкіене, суддя досудового розслідування Вільнюського міськрайонного суду, розглянула в судовому засіданні в письмовій процедурі клопотання Здзіслава Тулішевського, прокурора відділу розслідування організованих злочинів і корупції Генеральної прокуратури Литовської Республіки, визнати Бориса Беспалова (рос. Борис Николаевич Беспалов), який народився 02.07.1989 р. у Донецькій області та задекларував місце проживання по вул. Радянська, 50, с. Комунарівка Старобешівського району Донецької області, підозрюваним у кримінальній справі № 01-2-00006-22.

Суддя, дослідивши кримінальну справу та клопотання прокурора, встановила таке:

4-й відділ 2-го управління розслідування тяжких та організованих злочинів Бюро кримінальних розслідувань Литви здійснює досудове розслідування у кримінальному провадженні № 01-2-00006-22 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених статтями 100, 101, 103, 110, 111(1) та (2) Кримінального кодексу Литовської Республіки (далі – КК) у зв’язку з агресією Російської Федерації проти України та невідповідним міжнародним збройним конфліктом, в якому 24 лютого 2022 р. Російська Федерація, діючи через своїх державних керівників і відповідальніх осіб, інші політичні, військові та інституційні утворення, незаконно, за участі збройних сил Російської Федерації, порушуючи суверенітет і територіальну цілісність Держави Україна, вторглась на її територію, бомбардувала та окупувала її територію, чим здійснила агресію проти Держави Україна, вчиняла та вчиняє заборонені міжнародним гуманітарним правом воєнні дії проти цивільного населення, медичного персоналу та персоналу цивільної оборони, цивільних лікарень, незахищених населених пунктів, об’єктів, що становлять серйозну небезпеку для навколошнього середовища та людей, систематично атакує та вбиває цивільне населення, завдає тяжкої шкоди його здоров’ю.

У клопотанні прокуратури до судді досудового розслідування зазначено, що досудовим розслідуванням у цій справі зібрано достатньо фактичних доказів для обґрунтованої підозри у тому, що Борис Беспалов у складі 1-ї окремої мотострілецької бригади 1-го армійського корпусу невизнаної Донецької Народної Республіки (далі – ДНР), діючи спільно з військовослужбовцями цієї ж бригади В'ячеславом Коєтрубою, Павлом Мусінком та іншими, яких встановлює досудове розслідування, беручи участь в агресії Російської Федерації проти України та здійснюючи політику Російської Федерації та невизнаної ДНР, яка полягає у масових нападах на мирне населення, порушенні норм міжнародного права, незаконному затриманні, позбавленні волі та ув'язненні цивільного громадянства Литовської Республіки Мантаса Кведаравічюса, який не був стороною конфлікту, а потім убили його, виказуючи ненависть до осіб, які за своїми переконаннями та поглядами виступали проти агресії Російської Федерації проти України, а саме:

агресії Російської Федерації проти України з лютого 2014 року, окупації частини території України внаслідок цього міжнародного збройного конфлікту та широкомасштабного вторгнення на територію України збройних сил РФ та інших збройних формувань Російської Федерації та нерегулярних збройних формувань, які перебувають під їхнім контролем з 24 лютого 2022 року (Резолюція ES-11/1 Генеральної Асамблей ООН від 2 березня 2022 року

Оригінальна стенограма

4-й відділ 2-ї комісії з розслідування тяжких та організованих злочинів при Литовському бюро кримінальних розслідувань
21/02/2024

Dokumentą vertė UAB „Pasaulio spalvos“ paskirtas vertėjas Profiland.
Vertėjas yra įspėtas pagal LR BK 235 ir 247 str. dėl bandžiamosios atsakomybės už melugingą ar žinomai neteisingą vertimą ir ikišiųjų išvilkimą.
duomenų atskleidimą be leidimo.

«Наслідки агресії Російської Федерації проти України», пункти 1, 3), Борис Беспалов у складі 1-ї окремої мотострілецької бригади 1-го армійського корпусу невизнаної ДНР, позивний «Біс», разом з іншими членами цієї бригади, В'ячеславом Кострубою, позивний «Перун», Павлом Мусіенком, позивний «Паштет», та іншими, які встановлюються досудовим розслідуванням, долучилися до агресії збройних формувань Російської Федерації у вторгненні та окупації українського міста Маріуполь у період з 24 лютого 2022 року по 1 квітня 2022 року.

Здійснюючи політику Російської Федерації та невизнаної ДНР, яка полягає у масових нападах на мирне населення на території України, вбивствах та заподіянні тяжких тілесних ушкоджень, незаконному затриманні, позбавленні волі, ув'язненні та інших злочинах, що порушують норми міжнародного права, 27 березня 2022 року близько 11:40 у дворі будинків № 35, 37 та 39 по вулиці Б. Хмельницького в м. Маріуполь, Борис Беспалов, діючи разом з В'ячеславом Кострубою, Павлом Мусіенком та іншими, які встановлюються слідством, військовослужбовцями 1-го армійського корпусу невизнаної ДНР, незаконно затримали під дулом зброї цивільного громадянина Литви Мантаса Кведараючюса, який знімав на відео наслідки агресії та допомагав в евакуації цивільних громадян України з окупованого м. Маріуполя, незаконно ув'язнили його в ізолятор тимчасового тримання на вул. Б. Хмельницького, 35, протиправно позбавивши волі до 01.04.2022.

Не пізніше 1 квітня 2022 року у невстановлений час у м. Маріуполі Борис Беспалов, В'ячеслав Коструба, Павло Мусіенко та інші, які встановлюються слідством, військовослужбовці 1-го армійського корпусу невизнаної ДНР, спільно діяли на території вулиці Хмельницького – проспекту Миру, знаючи, що Мантас Кведараючюс є цивільною особою у значенні статті 50 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, від 8 червня 1977 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), виказуючи ненависть до осіб, які за своїми переконаннями та поглядами виступають проти агресії Російської Федерації проти України, будучи озброєними автоматичною зброєю – автоматами АК, здійснили не менше 5 пострілів з вогнепальної зброї – автомата АК калібру 5,45 мм, спричинивши два проникаючих поранення лівої сторони грудної клітки потерпілого Мантаса Кведараючюса з переломами лівої лопатки, лівих ребер IV, X, XII та поперечного відростка першого поперекового хребця, поранення лівої легені, середостіння і серця, незначне проникнення крові в навколошні м'які тканини, застригання куль у підшкірній клітковині; проникаюче поранення голови з переломами склепіння та основи черепа, переломами кісток обличчя, ушкодженнями твердої мозкової оболонки та головного мозку, незначним припливом крові до навколошніх м'яких тканин; проникаюче поранення попереку зліва з переломом крижової кістки; проникаюче поранення правого коліна з переломом правої стегнової кістки та переломом капсули колінного суглоба, убили його та залишили тіло Мантаса Кведараючуса на вулиці перед будинком № 99 на проспекті Миру.

Такими діями Борис Беспалов у складі 1-ї окремої мотострілецької бригади 1-го армійського корпусу невизнаної ДНР разом із Павлом Мусіенком, В'ячеславом Кострубою та іншими військовослужбовцями бригади, яких має встановити слідство, брали участь в агресії Російської Федерації проти України та здійснювали політику Російської Федерації та невизнаної ДНР, яка полягає у масових нападах на мирне населення, вбивствах та нанесенні тяжких тілесних ушкоджень, незаконному затриманні, позбавленні волі та ув'язненні з порушенням міжнародного права, переслідуючи злочинні цілі, поставлені перед ним та його співучасниками для вчинення злочинів проти людяності та військових злочинів, а також у порушення звичаїв міжнародного гуманітарного права, міжнародних договорів та інших міжнародних зобов'язань, як це передбачено Женевською (IV) Конвенцією від 12 серпня 1949 р. щодо захисту цивільних осіб під час війни, статтями 2, 147, які забороняють умисне вбивство, тортури чи негуманне поводження, наявисне заподіяння великих страждань чи серйозної шкоди тілу чи здоров'ю або арешт осіб, захищених цією Конвенцією під час війни або збройного конфлікту, навіть якщо одна з договірних сторін не визнає існування війни;

Оригінальна стенограма

4-й відділ 2-ї комісії з розслідування тяжких та організованих злочинів при Литовському бюро кримінальних розслідувань
21/02/2024

Dokumentą vertė UAB „Pasaulio spalvos“ paskirtas vertėjas Profiland.
Vertėjas yra įspėtas pagal LR BK 235 ir 247 str. dėl bandžiamosios atsakomybės iš melagingą ar žinomai neteisingą vertimą ir iki teisiamosios išvadų išduomenę atskleidimą bei leidimo.

положення статті 51(1) і (2) Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року та від 8 червня 1977 року, що стосуються захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), які передбачають захист цивільних осіб від небезпек війни, що цивільні особи, включаючи окремих цивільних осіб, не повинні бути об'єктами нападу, і що дії примусу або погрози насильства, спрямовані на залякування цивільного населення, повинні бути заборонені; положення статті 57(1), які передбачають, що під час ведення військових дій необхідно вживати постійних заходів для збереження цивільного населення, окремих цивільних осіб та цивільних об'єктів; положення статті 75(1) про те, що з особою за бажанням сторони у збройному конфлікті поводитимуться гуманно та без дискримінації; стаття 75(2)(a)(i) і (iv), яка закріплює заборону насильства проти життя, здоров'я та фізичного чи психологічного благополуччя цивільних осіб, зокрема вбивства та каліцтва, та (b), яка закріплює заборону знушення над людською гідністю, зокрема принизливе та образливе поводження, (e) пункт (e), який забороняє погрожувати вчиненням будь-яких із перелічених дій у разі підозри у вчиненні злочинів, передбачених статтею 7 (1) 100, 101 та 103 Кримінального кодексу Литовської Республіки.

Прокурор звернувся до судді досудового слідства Вільнюського міськрайонного суду з клопотанням про оголошення підозри громадянину України Борису Беспалову, який також може бути громадянином Російської Федерації, як підозрюваному на підставі того, що він підозрюється у вчиненні злочинів, відповідальність за які передбачена міжнародними договорами Литовської Республіки та статтею 7 Кримінального кодексу Литовської Республіки, але, за словами прокурора, Борис Беспалов перебуває за межами території Литовської Республіки та не може бути екстрадований чи переданий Литовській Республіці у випадках, передбачених міжнародними договорами Литовської Республіки, тому прокурор вважає за необхідне визнати Бориса Беспалова, громадянина України, відповідно до процедур, встановленої статтею 187 Кримінально-процесуального кодексу Литовської Республіки, який також може бути громадянином Російської Федерації, який народився 9 лютого 1989 року, підозрюваним у можливому вчиненні злочинів, передбачених статтею 7 (1), статтею 100, статтею 101 і статтею 103 (1) Кримінального кодексу Литовської Республіки.

Клопотання прокуратури підлягає задоволенню.

Стаття 187(1) Кримінально-процесуального кодексу Литовської Республіки (далі – КПК) передбачає, що коли особа, підозрювана у вчиненні злочину, за яке передбачена відповідальність на підставі міжнародних договорів Литовської Республіки та статтею 7 Кримінального кодексу, або злочину, що завдає тяжкої шкоди, знаходитьться за межами Литовської Республіки і не може бути екстрадована або передана Литовській Республіці у випадках, передбачених міжнародними договорами Литовської Республіки, то така особа визнається підозрюваною постановою судді досудового розслідування за клопотанням прокурора.

У кримінальному проваленні № 01-2-00006-22 наявні достатні об'єктивні дані (покази потерпілого та свідків, протоколи відзначення осіб, протоколи експертиз, експертизи, предмети, що мають значення для розслідування кримінального правопорушення та для розгляду справи в суді та інші матеріали досудового розслідування), які підтверджують факт як самої військової агресії, так і вбивства цивільних осіб (наприклад, вбивства, каліцтва, катування, незаконне затримання та позбавлення волі, та інші порушення міжнародного права), які дають підстави вважати, що Борис Беспалов міг вчинити злочини, передбачені частиною I статті 7, статті 100, статті 101, частиною I статті 103 КК, як це передбачено клопотанням прокуратури.

Борис Беспалов своїми ймовірними злочинними діями вчинив злочини проти людства та військові злочини (статті 100, статті 101, частиною I статті 103 КК), тобто підозрюється у вчиненні злочинів, за які передбачена відповідальність за умовами міжнародних договорів Литовської Республіки та відповідно до положень статті 7 Кримінального кодексу. Крім того, у справі встановлено, що Борис Беспалов, громадянин Республіки Україна, який також може мати громадянство Російської Федерації, перебуває за межами території Литовської Республіки та не може бути екстрадований або переданий Литовській Республіці у випадках, передбачених міжнародними договорами Литовської Республіки. З огляду на вищевикладене, досудовий суддя приходить до висновку про наявність у даній справі підстав для визнання Бориса Беспалова підозрюваним у вчиненні злочинів, зазначених у клопотанні прокуратури.

Оригінальна скенограма

4-й віділ 2-ї комісії з розслідування тяжких та організованих злочинів при Литовському бюро кримінальних розслідувань
21/02/2024

Dokumentą vertė UAB „Pasario spalvos“ paskirtas vertėjas Profiland
Vertėjas yra įspėtas pagal LR BK 235 ir 247 str. dėl bauliškiamosios atsakomybės nė melagingą ar žinomai netelsingą vertimą ir ikielisminį vertimą.
duomenų atskleidimą bei leidimą.

в порядку, встановленому статтею 187 Кримінально-процесуального кодексу, а тому клопотання прокурора підлягає задоволенню.

Суддя, відповідно до статей 187 і 440 Кримінально-процесуального кодексу Литовської Республіки,

прийняла наступне рішення:

задовольнити клопотання Здзіслава Тулішевського, прокурора відділу розслідування організованих злочинів і корупції Генеральної прокуратури Литовської Республіки.

визнати у досудовому розслідуванні кримінального провалдження № 01-2-00006-22 підозрюваним у вчиненні злочину Беспалова Бориса Миколайовича (рус. Беспалова Бориса Николаевича), дата народження 07/02/1989 р. у складі кримінальних злочинів, передбачених статтею 7(1), статтею 100, статтею 101, статтею 103(1) Кримінального кодексу Литовської Республіки, тобто за підозрою в тому, що він с військовослужбовцем 1-ї окремої мотострілецької бригади 1-го армійського корпусу невизнаної ДНР, діючи спільно з бойовиками цієї ж бригади, а саме В'ячеславом Кострубом, Павлом Мусіенком та іншими, які встановлюються досудовим розслідуванням, беручи участь в агресії Російської Федерації проти України та здійснюючи політику Російської Федерації та невизнаної Донецької Народної Республіки щодо широкомасштабного нападу на мирне населення, всупереч нормам міжнародного права, незаконно затримали, позбавили волі та ув'язнили цивільного громадянина Литовської Республіки Мантаса Кведаравічуса, який не є стороною конфлікту, а потім вбили його, виказуючи ненависть до осіб, які не підтримують агресію Російської Федерації проти України за своїми переконаннями та поглядами, а саме:

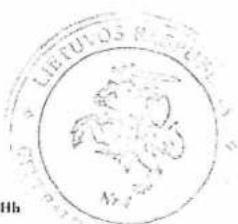
В результаті агресії Російської Федерації проти України з лютого 2014 року, окупації частини території України внаслідок цього міжнародного збройного конфлікту та широкомасштабного вторгнення на територію України збройних сил Російської Федерації та інших збройних формувань Російської Федерації, а також підконтрольних їм збройних формувань, які почалися 24 лютого 2022 року (Резолюція ES-11/1 Генеральної Асамблей ООН від 2 березня 2022 року про «Агресію проти України», Висновки Парламентської Асамблей Ради Європи 300 (2022 р.) на тему «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», пункти 1, 3), Борис Беспалов у складі 1-ї окремої мотострілецької бригади 1-го армійського корпусу невизнаної Донецької Народної Республіки, Україна, позивний «Біс», разом з іншими бойовиками цієї бригади, В'ячеславом Кострубою, позивний «Перун», Павлом Мусіенком, позивний «Паштет», та іншими бойовиками, яких встановлює досудове розслідування, долушилися до військ Російської Федерації під час вторгнення та окупації українського міста Маріуполь та території України з 24 лютого по 1 квітня 2022 року.

Проводячи політику Російської Федерації та невизнаної Донецької Народної Республіки, спрямовану на масові напади на цивільних осіб на території України, вбивство та нанесення їм тяжких тілесних ушкоджень, незаконне їх затримання, позбавлення волі, ув'язнення та вчинення інших злочинів, що порушують норми міжнародного права, 27 березня 2022 року близько 11:40 в м. Маріуполь, у дворі будинків № 35, 37 та 39 по вул. Б. Хмельницького, Борис Беспалов, діючи разом з В'ячеславом Кострубою, Павлом Мусіенком та іншими військовослужбовцями 1-го армійського корпусу невизнаної Донецької Народної Республіки, які перебувають під слідством, незаконно затримали під прицілом зброї цивільного громадянина Литви Мантаса Кведаравічуса, який документував наслідки агресії та сприяв евакуації цивільних громадян України з окупованого м. Маріуполя, незаконно ув'язнили його в ізолятор тимчасового тримання, встановлений у будинку по вул. Б. Хмельницького, 35, чим незаконно позбавив його волі до 01 квітня 2022 року.

Не пізніше 01 квітня 2022 року в невстановлений час на території вулиці Б. Хмельницького – проспекту Миру в м. Маріуполь, діючи спільно, Борис Беспалов, Вячеслав

Оригінальна стенограма

4-й відділ 2-ї комісії з розслідування тяжких та організованих злочинів при Литовському бюро кримінальних розслідувань
21/02/2024

Коструба, Павло Мусіенко та інші, які встановлюються слідством, члени I-го армійського корпусу незвіданої ДНР, знаючи, що Мантас Кведараючус є цивільною особою в розумінні статті 50 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року та 8 червня 1977 року, що стосуються захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), виказували ненависть до них, хто на основі своїх переконань і поглядів виступав проти агресії Російської Федерації проти України, будучи озброєними автоматичною вогнепальною зброєю - автоматами АК, здійснили не менше 5 пострілів з вогнепальної зброї – автомата АК калібру 5,45 мм, спричинивши два проникаючі поранення лівої сторони грудної клітки потерпілому Мантасу Кведараючусу з переломами лівої лопатки, ребер IV, X, XII зліва та поперечного відростка першого поперекового хребця, поранення лівої легені, середостіння та серця, крововилив у навколошні м'які тканини, застягання куль у підшкірній клітковині; проникаюче поранення голови з переломами склепіння черепа та основи черепа, переломами кісток обличчя, ушкодженням твердої мозкової оболонки та головного мозку, незначним кровотоком у навколошні м'які тканини; проникаюче поранення поперекової ділянки зліва з переломом крижів; проникаюче поранення правого коліна з переломом правої стегнової кістки та пошкодженням капсули колінного суглоба, вбили його та залишили тіло Мантаса Кведараючуса на вулиці перед будинком, що розташований за адресою проспект Миру № 99.

Такими діями Борис Беспалов у складі 1-ї окремої мотострілецької бригади I-го армійського корпусу незвіданої Донецької Народної Республіки разом із Павлом Мусіенком, В'ячеславом Кострубою та іншими, які встановлюються слідством, військовослужбовцями цієї бригади брали участь у агресії Російської Федерації проти України та реалізації політики Російської Федерації і незвіданої Донецької Народної Республіки у вигляді широкомасштабних нападів на мирне населення, вбивствах та нанесенні тяжких тілесних ушкоджень, незаконному затриманні, позбавленні волі та ув'язненні в порушення міжнародного права, спрямованому злочинним цілям, поставленним перед ним та його співучасниками для вчинення злочинів проти людства та військових злочинів, а також у порушення звичасового міжнародного гуманітарного права, міжнародних договорів та інших міжнародних зобов'язань згідно з Женевською угодою від 12 серпня 1949 року (IV) Конвенція про захист цивільного населення під час війни, статті 2, 147, які забороняють умисне вбивство, катування чи негуманне поводження, навмисне заподіяння великих страждань чи серйозних ушкоджень тілу чи здоров'ю або арешт осіб, захищених цією Конвенцією, під час війни або під час збройного конфлікту, навіть якщо одна з Договорів Сторін не визнає існування війни; положення статті 51(1) і (2) Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року та від 8 червня 1977 року, що стосуються захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), які закріплюють захист цивільних осіб від небезпеки війни, що цивільні особи, включаючи окремих цивільних осіб, не повинні бути об'єктами нападу, і що примусові дії або погрози насильства з метою залякування цивільного населення повинні бути заборонені; положення статті 57(1), які передбачають, що під час ведення військових дій необхідно завжди дбати про захист цивільного населення, окремих цивільних осіб і цивільних об'єктів; положення статті 75(1), які передбачають, що до особи, яка перебуває у віданні сторони збройного конфлікту, слід поводитись гуманно та без дискримінації; Стаття 75(2)(a)(i) і (iv), яка закріплює заборону насильства проти життя, здоров'я та фізичного чи психологічного благополуччя цивільних осіб, зокрема вбивства та каліцтва, та (b), яка закріплює заборону знищання над людською ідністю, зокрема принизливе та образливе поводження, (e) пункт (e), який забороняє погрожувати вчиненням буль-яких із перелічених дій у разі підозри у вчиненні злочинів, передбачених статтею 7 (1), стаття 100, стаття 101, стаття 103 (1).

Пояснити, що підозрюваний має права, передбачені статтею 21(4) Кримінально-процесуального кодексу Литовської Республіки: бути поінформованим про стан кримінального провадження щодо його/її, знати, у чому він/вона підозрюється; мати доступ до адвоката з моменту затримання або моменту першого допиту; користуватися усним та письмовим перекладом; одержувати інформацію, що надається консульським установам та окремій особі; отримати незвідкладну медичну допомогу; бути проінформованим про максимальну кількість годин/днів, до яких його/її свободу можна обмежити до

Оригінальна стенограма

4-й відділ 2-ї комісії з розслідування тяжких та організованих злочинів при Литовському бюро кримінальних розслідувань
21/02/2024

відкриття слухання в судовому органі; давати свідчення; зберігати мовчання та/або відмовлятися давати показання щодо вчиненого ним кримінального правопорушення; подавати документи та предмети, що мають значення для розслідування; подавати запити; подавати заперечення; мати доступ до матеріалів досудового розслідування; оскаржувати дії та постанови досудового слідчого, прокурора чи судді досудового розслідування попереднього судочинства; бути в супроводі законного представника на слуханнях та інших процесуальних діях, а також мати право на захист приватного життя, якщо підозрюваний є неповнолітнім.

Рішення може бути оскаржено протягом 7 днів з дня її проголошення до Вільнюського регіонального суду через Вільнюський міськрайонний суд.

Суддя

Міглє Суханкіене

Оригінальна стенограма
4-й відділ 2-ї комісії з розслідування тяжких та організованих злочинів при Литовському бюро кримінальних розслідувань
21/02/2024

Переклад з литовської мови

ДЕТАЛЬНІ МЕТАДАНІ	
Розробник(и) документів	Вільнюський міськрайонний суд, 302942160, пр-т Свободи, 79A, Вільнюс
Назва документа (заголовок)	Рішення слухання по справі Бориса Беспалова оскаржено до суду
Дата та номер реєстрації документа	20.02.2024 № IBPS-V-492320-24
Дата надходження документа та реєстраційний вхідний номер надходження	-
Ідентифікатор специфікації документа	ADOC-V1.0
Призначення підпису	Підписання
ПІБ та посада автора підпису	Мігле Суханкіене, суддя Вільнюського міськрайонного суду
Сертифікат видано	МІГЛЕ СУХАНКІЕНЕ, Вільнюський міськрайонний суд, Національна юридична адміністрація LT
Дата і час підпису	20.02.2024 15:44:19 (GMT+02:00)
Формат підпису	XAdES-T
Час, узятий у позначці часу	20.02.2024 15:44:29 (GMT+02:00)
Інформація про постачальника сертифікаційних послуг	RCSC IssuingCA, VI Центр реєстрів - код компанії 124110246 LT
Термін дії сертифіката	15.06.2023 14:20:21 – 14.06.2025 14:20:21
Інформація про засоби, що використовуються для забезпечення цілісності метаданих	сертифікатом «Департамент інформатики та зв'язку при Міністерстві внутрішніх справ Литовської Республіки, Департамент інформатики та зв'язку при Міністерстві внутрішніх справ Литовської Республіки, код компанії 188774822 LT», виданий RCSC IssuingCA, SE Центр реєстрів - код компанії 124110246 LT, свідоцтво дійсне з 28.02.2022 14:20:39 до 27.02.2025 14:20:39. Акція проведена 20.02.2024 15:44:29 (GMT+02:00) Департаментом інформаційних технологій та комунікацій Міністерства внутрішніх справ Литовської Республіки.
Кількість додатків до основного документа	-
Кількість документів, що додаються до основного документа	-
Упорядник(и) документа, що додається	-
Назва доданого документа	-
Дата та номер реєстрації документа, що додається	-
Назва програмного забезпечення, яке використовується для створення електронного документа	Система IBPS, версія 1.3.23
Інформація про перевірку електронного документа(ів) та електронного підпису(ів) (дата перевірки)	Відповідає вимогам специфікації. Усі електронні підписи в документі дійсні (21.02.2024 04:43:47)
Дата друку копії електронного документа та працівник, який роздрукував документ	Стенограма створена системою IBPS 21.02.2024 04:43:47 Головна слідча Аста Пілкіене
Досудове розслідування №	01-2-00006-22

Оригінальна стенограма

4-й підріл 2-ї комісії з розслідування тяжких та організованих злочинів при Литовському бюро кримінальних розслідувань
21/02/2024

Dokumentą vertė UAB „Pasaulio spaudos“ paskirtas vertėjas Profiland
Vertėjas yra įspėtas pagal LR BK 235 ir 247 str. dėl baudžiamosios atsakomybės iš melagingų ar žinomai neteisingų vertimų ir iki teisminio įtakos.
duomenų atskleidimų bei leidimo.

/Герб/

/QR код/

РЕШЕНИЕ
20.02.2024

Мигле Суханкиене, судья досудебного расследования Вильнюсского горрайонного суда, рассмотрела в судебном заседании в письменной процедуре ходатайство Здислава Тулишевского, прокурора отдела расследования организованных преступлений и коррупции Генеральной прокуратуры Литовской Республики, признать Бориса Беспалова (укр. Борис Миколайович Беспалов), родившегося 02.07.1989 г. в Донецкой области и задекларировавший место жительства по ул. Советская, 50, с. Коммунаровка Старобешевского района Донецкой области, подозреваемым по уголовному делу № 01-2-00006-22.

Судья, исследовав уголовное дело и ходатайство прокурора,
установила следующее:

4-й отдел 2-го управления расследования тяжких и организованных преступлений Бюро уголовных расследований Литвы осуществляет досудебное расследование по уголовному производству № 01-2-00006-22 по признакам уголовных правонарушений, предусмотренных статьями 100, 101, 103, 110, 111(1) и (2) Уголовного кодекса Литовской Республики (далее – УК) в связи с агрессией Российской Федерации против Украины и непрекращающимся международным вооруженным конфликтом, в котором 24 февраля 2022 г. Российская Федерация, действуя через своих государственных руководителей и ответственных лиц, другие политические, военные и институциональные образования, незаконно, при участии вооруженных сил Российской Федерации, нарушая суверенитет и территориальную целостность Государства Украина, вторглась на ее территорию, бомбардировала и оккупировала ее территорию, чем совершила агрессию против Государства Украина, совершила и совершает запрещенные военные действия против гражданского населения, медицинского персонала и персонала гражданской обороны, гражданских больниц, незащищенных населенных пунктов, объектов, представляющих серьезную опасность для окружающей среды и людей, систематически атакует и убивает гражданское население, наносит тяжкий вред его здоровью.

В ходатайстве прокуратуры судье досудебного расследования отмечено, что досудебным расследованием по этому делу собрано достаточно фактических доказательств для обоснованного подозрения в том, что Борис Беспалов в составе 1-й отдельной мотострелковой бригады 1-го армейского корпуса непризнанной Донецкой Народной Республики (далее – ДНР), действуя совместно с военнослужащими этой же бригады Вячеславом Кострубой, Павлом Мусиенко и другими, которых устанавливает досудебное расследование, участвуя в агрессии Российской Федерации против Украины и осуществляя политику Российской Федерации и непризнанной ДНР, которая заключается в массовых нападениях на мирное население, нарушении норм международного права, незаконном задержании, лишении свободы и заключении в тюрьму гражданского лица, гражданина Литовской Республики Мантаса Кведаревича, который не был стороной конфликта, а затем убили его, выражая ненависть к лицам, которые по своим убеждениям и взглядам выступали против агрессии Российской Федерации против Украины, а именно: агрессии Российской Федерации против Украины с февраля 2014 года, оккупации части территории Украины вследствие этого международного вооруженного конфликта и широкомасштабного вторжения на территорию Украины вооруженных сил РФ и других вооруженных формирований Российской Федерации и находящихся под их контролем с 24 февраля 2022 года нерегулярных вооруженных формирований (Резолюция ES-11/1 Генеральной Ассамблеи ООН от 2 марта 2022 года).

Оригинальная стенограмма

4-й отдел 2-й комиссии по расследованию тяжких и организованных преступлений при Литовском бюро уголовных расследований
21.02.2024

Dokumentą vertė UAB „Pasvalio spalvos“ poskirtas vertėjas Profiland
Vertėjas yra įspėtas pagal LR BK 235 ir 247 str. dėl baudžiamusių atsakomybės nė melagingą ar žinomai neteisingą vertimą ir išleisminimo.
duomenų atskleidimą be leidimo.

«Последствия агрессии Российской Федерации против Украины», пункты 1, 3), Борис Беспалов в составе 1-й отдельной мотострелковой бригады 1-го армейского корпуса непризнанной ДНР, позывной «Бес», вместе с другими членами этой бригады, Вячеславом Кострубой, позывной «Перун», Павлом Мусиенко, позывной «Паштет» и другими, устанавливаемыми досудебным расследованием, приобщились к агрессии вооруженных формирований Российской Федерации во вторжении и оккупации украинского города Мариуполь в период с 24 февраля 2022 по 1 апреля 2022 года.

Осуществляя политику Российской Федерации и непризнанной ДНР, которая заключается в массовых нападениях на мирное население на территории Украины, убийствах и причинении тяжких телесных повреждений, незаконном задержании, лишении свободы, заключении и других преступлениях, нарушающих нормы международного права, 27 марта 2022 года около 11:40 во дворе домов №35, 37 и 39 по улице Б. Хмельницкого в г. Мариуполь, Борис Беспалов, действуя вместе с Вячеславом Кострубой, Павлом Мусиенко и другими устанавливающими следствием военнослужащими 1-го армейского корпуса непризнанной ДНР, незаконно задержали под дулом оружия гражданско лицо, гражданина Литвы Мантаса Кведаровичюса, который снимал на видео последствия агрессии и помогал в эвакуации гражданских лиц, граждан Украины из оккупированного г. Мариуполя, незаконно заключили его в изолятор временного содержания на ул. Б. Хмельницкого, 35, противоправно лишив свободы до 01.04.2022.

Не позднее 1 апреля 2022 года в неустановленное время в г. Мариуполе Борис Беспалов, Вячеслав Коструба, Павел Мусиенко и другие, устанавливающие следствием военнослужащие 1-го армейского корпуса непризнанной ДНР, совместно действовали на территории улицы Хмельницкого – проспекта Мира, зная, что Мантас Кведаровичюс является гражданским лицом в значении статьи 50 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 г., от 8 июня 1977 г., что касается защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I), выражая ненависть к лицам, которые по своим убеждениям и взглядам выступают против агрессии Российской Федерации против Украины, будучи вооруженными автоматическим оружием – автоматами АК, произвели не менее 5 выстрелов из огнестрельного оружия – автомата АК калибра 5,45 мм, причинив два проникающих ранения левой стороны грудной клетки потерпевшего Мантаса Кведаровичюса с переломом IV, X, XII и поперечного отростка первого поясничного позвонка, ранения левого легкого, средостения и сердца, незначительное проникновение крови в окружающие мягкие ткани, застревание пули в подкожной клетчатке; проникающее ранение головы с переломами свода и основания черепа, переломами костей лица, повреждениями твердой мозговой оболочки и головного мозга, незначительным притоком крови к окружающим мягким тканям; проникающее ранение поясницы слева с переломом крестцовой кости; проникающее ранение правого колена с переломом правой бедренной кости и переломом капсулы коленного сустава, убили его и оставили тело Мантаса Кведаровичюса на улице перед домом № 99 на проспекте Мира.

Такими действиями Борис Беспалов в составе 1-й отдельной мотострелковой бригады 1-го армейского корпуса непризнанной ДНР вместе с Павлом Мусиенко, Вячеславом Кострубой и другими военнослужащими бригады, которых должно установить следствие, принимали участие в агрессии Российской Федерации против Украины и осуществляли политику Российской Федерации и непризнанной ДНР, заключающейся в массовых нападениях на мирное население, убийствах и нанесении тяжких телесных повреждений, незаконном задержании, лишении свободы и заключении с нарушением международного права, преследуя преступные цели, поставленные перед ним и его соучастниками для совершения преступлений против человечности и военных преступлений, а также в нарушение обычая международного гуманитарного права, международных договоров и других международных обязательств, как это предусмотрено Женевской (IV) Конвенцией от 12 августа 1949 г. о защите гражданских лиц во время войны, статьями 2, 147 запрещающими умышленное убийство, пытки или негуманное обращение, умышленное причинение больших страданий или серьезный вред телу или здоровью или арест лиц, защищенных настоящей Конвенцией во время войны или вооруженного конфликта, даже если одна из договорных сторон не признает существование войны;

Оригинальная стенограмма

4-й отдел 2-й комиссии по расследованию тяжких и организованных преступлений при Литовском бюро уголовных расследований
21.02.2024

положения статьи 51(1) и (2) Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 г. и от 8 июня 1977 г., касающиеся защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I), предусматривающих защиту гражданских лиц от опасностей войны, что гражданские лица, включая отдельных гражданских лиц, не должны быть объектами нападения, и что действия принуждения или угрозы насилия, направленные на устрашение гражданского населения, должны быть запрещены; положения статьи 57(1), предусматривающие, что во время ведения военных действий необходимо всегда заботиться о защите гражданского населения, отдельных гражданских лиц и гражданских объектов; положения статьи 75(1) о том, что с лицом, которое находится в ведении стороны вооруженного конфликта, следует обращаться гуманно и без дискриминации; статья 75(2)(a)(i) и (iv), закрепляющая запрет насилия против жизни, здоровья и физического или психологического благополучия гражданских лиц, в частности, убийства иувечья, и (b), закрепляющая запрет на изувечивание над человеческой достоинством, в частности, уничижительное и оскорбительное обращение, (e) пункт (e), запрещающий угрожать совершением каких-либо из перечисленных действий в случае подозрения в совершении преступлений, предусмотренных статьями 7(1) 100, 101 и 103 Уголовного кодекса Литовской Республики.

Прокурор обратился к судье досудебного следствия Вильнюсского горрайонного суда с ходатайством об объявлении подозрения гражданину Украины Борису Беспалову, который также может быть гражданином Российской Федерации как подозреваемому на основании того, что он подозревается в совершении преступлений, ответственность за которые предусмотрена международными договорами Литовской Республики и статьей 7 Уголовного кодекса Литовской Республики, но, по словам прокурора, Борис Беспалов находится за пределами территории Литовской Республики и не может быть экстрадирован или передан Литовской Республике в случаях, предусмотренных международными договорами Литовской Республики, поэтому прокурор считает необходимым признать Бориса Беспалова, гражданина Украины, в соответствии с процедурой, установленной статьей 187 Уголовно-процессуального кодекса Литовской Республики, который также может быть гражданином Российской Федерации, родившийся 9 февраля 1989 г., подозреваемым в возможном совершении преступлений, предусмотренных статьей 7(1), статьей 100, статьей 101 и 3 (1) Уголовного кодекса Литовской Республики.

Ходатайство прокуратуры подлежит удовлетворению.

Статья 187(1) Уголовно-процессуального кодекса Литовской Республики (далее – УПК) предусматривает, что лицо, подозреваемое в совершении преступления, за которое предусмотрена ответственность на основании международных договоров Литовской Республики и статьей 7 Уголовного кодекса, или преступления, причинившего тяжкий ущерб, находится за пределами Литовской Республики и не может быть экстрадировано или передано Литовской Республике в случаях, предусмотренных международными договорами Литовской Республики, такое лицо признается подозреваемым постановлением судьи досудебного расследования по ходатайству прокурора.

В уголовном производстве № 01-2-00006-22 имеются достаточные объективные данные (показания потерпевшего и свидетелей, протоколы опознания лиц, протоколы экспертиз, экспертизы, предметы, имеющие значение для расследования уголовного правонарушения и для рассмотрения дела в суде и другие материалы досудебного расследования), подтверждающие факт как самой военной агрессии, так и убийства гражданских лиц (например, убийства,увечья,пытки,незаконное задержание и лишение свободы, и другие нарушения международного права), которые дают основания полагать, что Борис Беспалов мог совершить преступления, предусмотренные частью 1 статьи 7, статьи 100, статьи 101, частью 1 статьи 103 УК, как это предусмотрено ходатайством прокуратуры.

Борис Беспалов своими вероятными преступными действиями совершил преступления против человечества и военные преступления (статья 100, статьи 101, часть 1 статьи 103 УК), то есть подозревается в совершении преступлений, за которые предусмотрена ответственность по условиям международных договоров Литовской Республики и в соответствии с положениями статьи 7 Уголовного кодекса. Кроме того, по делу установлено, что Борис Беспалов, гражданин Республики Украины, также может иметь гражданство Российской Федерации, находится за пределами территории Литовской Республики и не может быть экстрадирован или передан Литовской Республике в случаях, предусмотренных международными договорами Литовской Республики. Учитывая вышесказанное, досудебный судья приходит к выводу о наличии по данному делу оснований признания Бориса Беспалова подозреваемым в совершении преступлений, указанных в ходатайстве прокуратуры в порядке, установленном статьей 187 Уголовно-процессуального кодекса, а потому ходатайство прокурора подлежит удовлетворению.

Оригинальная стенограмма

4-й отдел 2-й комиссии по расследованию тяжких и организованных преступлений при Литовском бюро уголовных расследований
21.02.2024

Dokumentą veriė UAB „Paxaudiai spravos“ poskirtus veriėjas Profiland
Veriėjas yra įspėtas pagal LR BK 235 ir 247 str. dėl bandžiamosių atsakomybės iš teologingų ar žmonių neteisingų vertinimų ir išteisintių.
duomenų atskleidimų bei leidimo.

Судья, согласно статьям 187 и 440 Уголовно-процессуального кодекса Литовской Республики,

приняла следующее решение:

удовлетворить ходатайство Здислава Тулишевского, прокурора отдела расследования организованных преступлений и коррупции Генеральной прокуратуры Литовской Республики.

признать в досудебном расследовании уголовного производства № 01-2-00006-22 подозреваемым в совершении преступления Беспалова Бориса Николаевича (укр. Беспалова Бориса Миколайовича), дата рождения 07.02.1989 г. в совершении уголовных преступлений, предусмотренных статьей 7 статьей 100, статьей 101, статьей 103(1) Уголовного кодекса Литовской Республики, то есть по подозрению в том, что он является военнослужащим 1-й отдельной мотострелковой бригады 1-го армейского корпуса непризнанной ДНР, действуя совместно с боевиками этой же бригады, а именно Вячеславом Кострубом, Павлом Мусиенко и другими, устанавливаемыми досудебным расследованием, участвуя в агрессии Российской Федерации против Украины и осуществляя политику Российской Федерации и непризнанной Донецкой Народной Республики относительно широкомасштабного нападения на мирное население, вопреки нормам международного права, незаконно задержали, лишили свободы и заключили в тюрьму гражданское лицо, гражданина Литовской Республики Мантаса Квеларавичуса, который не является стороной конфликта, а затем убили его, выражая ненависть к лицам, не поддерживающим агрессию Российской Федерации против Украины по своим убеждениям и взглядам, а именно:

В результате агрессии Российской Федерации против Украины с февраля 2014 года, оккупации части территории Украины вследствие этого международного вооруженного конфликта и широкомасштабного вторжения на территорию Украины вооруженных сил Российской Федерации и других вооруженных формирований Российской Федерации, а также подконтрольных им вооруженных формирований, начавшихся 24 февраля 2022 года (Резолюция ES-11/I Генеральной Ассамблеи ООН от 2 марта 2022 года об «Агрессии против Украины», Заключения Парламентской Ассамблеи Совета Европы 300 (2022 г.) по теме «Последствия агрессии Российской Федерации против Украины», пункты 1, 3), Борис Беспалов в составе 1-й отдельной мотострелковой бригады 1-го армейского корпуса непризнанной Донецкой Народной Республики, Украина, позывной «Бес», вместе с другими боевиками этой бригады, Вячеславом Кострубом, позывной «Перу», Павлом Мусиенко, позывной «Паштет», и другими боевиками, устанавливаемыми досудебным расследованием, присоединились к войскам Российской Федерации во время вторжения и оккупации украинского города Мариуполь и территории Украины с 24 февраля по 1 апреля 2022 года.

Проводя политику Российской Федерации и непризнанной Донецкой Народной Республики, направленную на массовые нападения на гражданских лиц на территории Украины, убийство и причинение им тяжких телесных повреждений, незаконное их задержание, лишение свободы, заключение в тюрьму и совершение других преступлений, нарушающих нормы международного права, 27 марта 2022 около 11:40 в г. Мариуполь, во дворе домов № 35, 37 и 39 по ул. Б. Хмельницкого, Борис Беспалов, действуя вместе с находящимися под следствием Вячеславом Кострубом, Павлом Мусиенко и другими военнослужащими 1-го армейского корпуса непризнанной Донецкой Народной Республики, незаконно задержали под прицелом оружия гражданское лицо, гражданина Литвы Мантаса Квеларавичуса, который документировал последствия агрессии и содействовал эвакуации гражданских лиц, граждан установленный в доме по ул. Б. Хмельницкого, 35, чем незаконно лишили его в изолятор временного содержания,

Не позднее 01 апреля 2022 в неустановленное время на территории улицы Б. Хмельницкого – проспект Мира в г. Мариуполь, действуя совместно, Борис Беспалов, Вячеслав

Оригинальная стенограмма

4-й отдел 2-й комиссии по расследованию тяжких и организованных преступлений при Литовском бюро уголовных расследований
21.02.2024

Коструба, Павел Мусиенко и другие устанавливаемые следствием члены 1-го армейского корпуса непризнанной ДНР, зная, что Мантас Кведаровичюс является гражданским лицом в понимании статьи 50 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года и 8 июня 1977 года, что касается защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I), выражая ненависть к лицам, которые по своим убеждениям и взглядам выступают против агрессии Российской Федерации против Украины, будучи вооруженными автоматическим оружием – автоматами АК, произвели не менее 5 выстрелов из огнестрельного оружия – автомата АК калибра 5,45 мм, причинив два проникающих ранения левой стороны грудной клетки потерпевшего Мантаса Кведаровичюса с переломом IV, X, XII и поперечного отростка первого поясничного позвонка, ранения левого легкого, средостения и сердца, незначительное проникновение крови в окружающие мягкие ткани, застревание пули в подкожной клетчатке; проникающее ранение головы с переломами свода и основания черепа, переломами костей лица, повреждениями твердой мозговой оболочки и головного мозга, незначительным притоком крови к окружающим мягким тканям; проникающее ранение поясницы слева с переломом крестцовой кости; проникающее ранение правого колена с переломом правой бедренной кости и переломом капсулы коленного сустава, убили его и оставили тело Мантаса Кведаровичюса на улице перед домом, расположенным по адресу проспект Мира № 99.

Такими действиями Борис Беспалов в составе 1-й отдельной мотострелковой бригады 1-го армейского корпуса непризнанной Донецкой Народной Республики вместе с Павлом Мусиенко, Вячеславом Кострубой и другими устанавливающими следствием военнослужащими этой бригады участвовали в агрессии Российской Федерации против Украины и осуществляли политику Российской Федерации и непризнанной Донецкой Народной Республики в виде широкомасштабных массовых нападений на мирное население, убийств и нанесения тяжких телесных повреждений, незаконного задержания, лишения свободы и заключения в тюрьму с нарушением международного права, содействия преступным целям, поставленным перед ним и его соучастниками для совершения преступлений против человечности и военных преступлений, а также в нарушение обычаев международного гуманитарного права, международных договоров и других международных обязательств, как это предусмотрено Женевской (IV) Конвенцией от 12 августа 1949 г. о защите гражданских лиц во время войны, статьями 2, 147 запрещающими умышленное убийство, пытки или негуманное обращение, умышленное причинение больших страданий или серьезный вред телу или здоровью или арест лиц, защищенных настоящей Конвенцией во время войны или вооруженного конфликта, даже если одна из договорных сторон не признает существование войны; положения статьи 51(1) и (2) Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 г. и от 8 июня 1977 г., гражданских лиц от опасностей войны, что гражданские лица, включая отдельных гражданских лиц, не должны быть объектами нападения, и что действия принуждения или угрозы насилия, направленные на устрашение гражданского населения, должны быть запрещены; положения статьи 57(1), предусматривающие, что во время ведения военных действий необходимо всегда заботиться о защите гражданского населения, отдельных гражданских лиц и гражданских объектов; положения статьи 75(1) о том, что с лицом, которое находится в ведении стороны вооруженного конфликта, следует обращаться гуманно и без дискриминации; статья 75(2)(a)(i) и (iv), закрепляющая запрет насилия против жизни, здоровья и физического или психологического благополучия гражданских лиц, в частности, убийства иувечья, и (b), закрепляющая запрет на издевательство над человеческой достоинством, в частности, унизительное и оскорбительное обращение, (e) пункт (e), запрещающий угрожать совершением каких-либо из перечисленных действий в случае подозрения в совершении преступлений, предусмотренных статьями 7(1) 100, 101 и 103 Уголовного кодекса Литовской Республики.

Объяснить, что подозреваемый имеет права, предусмотренные статьей 21(4) Уголовно-процессуального кодекса Литовской Республики: быть проинформированным о состоянии уголовного производства по нему/ней, знать, в чем он/она подозревается; иметь доступ к адвокату с момента задержания или первого допроса; пользоваться устным и письменным переводом; получать информацию, предоставляемую консульским учреждениям и отдельному лицу; получить неотложную медицинскую помощь;

Оригинальная стенограмма

4-й отдел 2-й комиссии по расследованию тяжких и организованных преступлений при Литовском бюро уголовных расследований
21.02.2024

Dokumentą vertė UAB „Pasaulio spalvų“ paškirtas vertėjas Profiland
Vertėjas yra įspėtas pagal LR BK 235 ir 247 str. dėl bendramosios atsakomybės iš nelaikinų ar žinomai neteisingų vertimų ir ikielisinių gėrimų.
duomenų atskleidimų ne leidžia.

быть проинформированным о максимальном количестве часов/дней, до которых его/ее свободу можно ограничить до открытия слушания в судебном органе; давать показания; сохранять молчание и/или отказываться давать показания относительно совершенного им уголовного преступления; представлять документы и предметы, имеющие значение для расследования; подавать запросы; подавать возражения; иметь доступ к материалам досудебного расследования; оспаривать действия и постановления досудебного следователя, прокурора или судьи досудебного расследования предварительного судопроизводства; находиться в сопровождении законного представителя на слушаниях и других процессуальных действиях, а также иметь право на защиту частной жизни, если подозреваемый несовершеннолетний.

Решение может быть обжаловано в течение 7 дней со дня его оглашения в Вильнюсский региональный суд через Вильнюсский горрайонный суд.

Судья

Мигле Суханкиене

Оригинальная стенограмма

4-й отдел 2-й комиссии по расследованию тяжких и организованных преступлений при Литовском бюро уголовных расследований
21.02.2024

ПОДРОБНЫЕ МЕТАДАННЫЕ	
Разработчик(и) документов	Вильнюсский горрайонный суд, 302942160, пр-т Своболы, 79A, Вильнюс
Название документа (заголовок)	Решение по слушанию дела Бориса Беспалова обжаловано в суд
Дата и номер регистрации документа	20/02/2024 № IBPS-V-492320-24
Дата поступления и регистрационный входящий номер поступления документа	-
Идентификатор спецификации документа	ADOC-V1.0
Назначение подписи	Подписание
ФИО и должность автора подписи	Мигле Суханкиене, судья Вильнюсского горрайонного суда
Сертификат выдан	МИГЛЕ СУХАНКИЕНЕ, Вильнюсский горрайонный суд, Национальная юридическая администрация LT
Дата и время подписи	20.02.2024 15:44:19 (GMT+02:00)
Формат подписи	XAdES-T
Время, указанное в отметке времени	20.02.2024 15:44:29 (GMT+02:00)
Информация о поставщике сертификационных услуг	RCSC IssuingCA, VI Центр реестров - код компании 124110246 LT
Срок действия сертификата	15.06.2023 14:20:21 – 14.06.2025 14:20:21
Информация о средствах, используемых для обеспечения целостности метаданных	сертификатом «Департамент информатики и связи при Министерстве внутренних дел Литовской Республики, Департамент информатики и связи при Министерстве внутренних дел Литовской Республики, код компании 188774822 LT», выданный RCSC IssuingCA, SE Центр реестров - код компании 124110246 с 28.02.2022 14:20:39 до 27.02.2025 14:20:39. Акция проведена 20.02.2024 15:44:29 (GMT+02:00) Департамент информационных технологий и коммуникаций Министерства внутренних дел Литовской Республики.
Количество приложений к основному документу	-
Количество документов, прилагаемых к основному документу	-
Составитель(ы) прилагаемого документа	-
Название прилагаемого документа	-
Дата и номер регистрации прилагаемого документа	-
Название программного обеспечения, используемого для создания электронного документа	Система IBPS, версия 1.3.23
Информация о проверке электронного документа(ов) и электронной подписи(ов) (дата проверки)	Соответствует требованиям спецификации. Все электронные подписи в документе действительны (21.02.2024 04:43:47)
Дата печати копии электронного документа и работник, распечатавший документ	Стенограмма создана системой IBPS 21.02.2024 04:43:47 Главный следователь Аста Пилкисене
Досудебное расследование №	01-2-00006-22

Оригинальная стенограмма

4-й отдел 2-й комиссии по расследованию тяжких и организованных преступлений при Литовском бюро уголовных расследований
21.02.2024

Dokumentą vertė UAB „Pasaulio spalvos“ posūkinių vertėjas Profiland.
 Lertėjasis yra įspėtas pagal LR BK 235 ir 247 str. dėl bandžiamosioms atsakomybės iš mėlagingų ar žinomai neteisingų vertimų ir iki laikinumo
 duomenų atskleidimų bei leidimo.

**GENERALINĖS PROKURATŪROS
ORGANIZUOTŲ NUSIKALTIMŲ IR KORUPCIJOS TYRIMO DEPARTAMENTAS**

TEISIŲ ĮTARIAMAJAM IŠAIŠKINIMO PROTOKOLAS

Data	
Surašymo vieta	
Ikiteisminio tyrimo Nr.	

Protokolą suraše	
	(pareigos, vardas ir pavardė)
Dalyvauja vertėjas	
	(vardas ir pavardė, vertimo kalba)
Įtariamasis	
	(vardas ir pavardė)
Kiti dalyvaujantys asmenys	
	(vardas ir pavardė)
Įtariamajam išaiškintos Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 21 straipsnio 4 dalyje numatytos teisės. Teisių įtariamajam išaiškinimo protokolo priedas lietuvių (ir) _____ kalba įteiktas.	
Įtariamojo teisės išaiškintos, protokoolo priedą gavau.	(data, įtariamojo parašas, vardas ir pavardė)
Vertėjas	
	(parašas, vardas ir pavardė)
Teises išaišokino	
	(pareigos, parašas, vardas ir pavardė)
Pastabos	
Kiti dalyvaujantys asmenys	
	(data, kitų dalyvaujančių asmenų parašas, vardas ir pavardė)

TEISIŲ ĮTARIAMAJAM IŠAIŠKINIMO PROTOKOLO PRIEDAS

Pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso (BPK) 21 straipsnio 4 dalį įtariamasis turi šias teises:

1. Žinoti, kuo jis įtariamas.

Įtariamasis turi teisę, kad jam suprantama kalba būtų skubiai ir nuodugniai pranešta apie jam pareikšto įtarimo pobūdį bei pagrindą.

Pranešime apie įtarimą, ikiteisminio tyrimo pareigūno, prokuroro nutarime ar ikiteisminio tyrimo teisėjo nutartyje pripažinti įtariamuojų turi būti nurodyta nusikalstama veika (padarymo vieta, laikas, kitos aplinkybės) ir baudžiamasis įstatymas, numatantis tą nusikalstamą veiką, taip pat išvardytos įtariamojo teisės.

Naujas pranešimas apie įtarimą turi būti įteiktas tik tuo atveju, kai keičiasi įtarimo turinys.

2. Nuo sulaikymo ar pirmosios apklausos momento turėti gynėją.

Įtariamasis turi teisę gintis pats arba per pasirinktą gynėją. Ši teisė garantuojama nuo sulaikymo ar pirmosios apklausos momento.

Jeigu įtariamasis neturi pakankamai lėšų gynėjui atsilyginti, jis turi teisę nemokamai gauti teisinę pagalbą įstatymo, reglamentuojančio valstybės garantuojamos teisinės pagalbos teikimą, nustatyta tvarka.

Sulaikytas arba suimtas įtariamasis turi teisę matyti su gynėju be pašalinų asmenų. Laikino sulaikymo arba suėmimą vykdančiose įstaigose nustatytu darbo laiku vykstančių įtariamojo ir gynėjo susitikimų skaičius ir trukmė negali būti ribojami.

3. Gauti vertimą žodžiu ir raštu.

Lietuvos Respublikoje baudžiamasis procesas vyksta valstybine lietuvių kalba.

Lietuvių kalbos nemokančiam įtariamajam užtikrinama teisė daryti pareiškimus, duoti parodymus ir paaiškinimus, paduoti prašymus ir skundus, kalbėti teisme gimtaja kalba arba kita kalba, kurią jis moka. Visais šiais atvejais, taip pat susipažindamas su bylos medžiaga įtariamasis turi teisę naudotis vertėjo paslaugomis BPK nustatyta tvarka.

Bylos dokumentai, kurie įtariamajam įteikiami įstatymu nustatyta tvarka, turi būti išversti į įtariamojo gimtają kalbą arba į kitą kalbą, kurią jis moka.

4. Informuoti konsulines įstaigas ir vieną asmenį.

Įtariamajį sulaikius ar jam paskyrus suėmimą, jį sulaikęs ikiteisminio tyrimo pareigūnas ar prokuroras arba jam paskiriant suėmimą dalyvavęs prokuroras privalo apie tai pranešti paprastai vienam iš įtariamojo nurodytų šeimos narių ar artimųjų giminaičių. Jeigu įtariamasis jokio asmens nenurodo, tačiau pageidauja, kad apie sulaikymą ar suėmimą būtų pranešta, ikiteisminio tyrimo pareigūnas ar prokuroras savo nuožiūra privalo pranešti vienam iš įtariamojo šeimos narių ar artimųjų giminaičių, jei ši pavyksta nustatyti. Jei įtariamasis apie jo sulaikymą ar suėmimą nori informuoti kitą asmenį, kuris néra šeimos narys arba artimasis giminaitis, ikiteisminio tyrimo pareigūnas ar prokuroras praneša apie tai tuo atveju, jei, ikiteisminio tyrimo pareigūno ar prokuroro manymu, tai nepakenks ikiteisminio tyrimo sėkmėi.

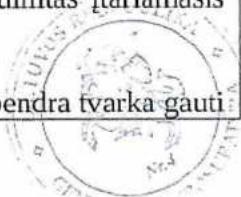
Ikiteisminio tyrimo pareigūnas ar prokuroras gali atsisakyti pranešti, jei įtariamasis motyvuotai paaiškina, kad toks pranešimas gali pakenkti jo šeimos narių, artimųjų giminaičių ar kito asmens saugumui.

Įtariamajam turi būti sudaryta galimybė pačiam pranešti šeimos nariams ar artimiesiems giminaičiams apie sulaikymą ar suėmimo paskyrimą.

Sulaikius kitos valstybės pilietį ar jam paskyrus suėmimą, jį sulaikęs ikiteisminio tyrimo pareigūnas ar prokuroras arba jam paskiriant suėmimą dalyvavęs prokuroras nedelsdamas praneša Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijai ir, jeigu sulaikytas arba suimtas įtariamasis pageidauja, – jo valstybės diplomatinei atstovybei ar konsulinei įstaigai.

5. Gauti skubią medicinos pagalbą.

Įtariamojo laisvės ar judėjimo ribojimas neturi sukelti dirbtinių kliūčių bendra tvarka gauti.

būtinąjį medicinos pagalbą. Būtinoji medicinos pagalba teikiama neatsižvelgiant į įtariamojo pilietybę.

Būtinoji medicinos pagalba sulaikytam ar suimtam įtariamajam teikiama laikino sulaikymo ar suėmimą vykdančios įstaigos veiklą reglamentuojančių teisés aktų nustatyta tvarka.

6. Žinoti maksimalų terminą, kiek valandų (dienų) gali būti apribojama jo laisvė iki bylos nagrinėjimo teisminėje institucijoje pradžios.

Maksimalus laikino sulaikymo terminas yra 48 valandos. Šis terminas skaičiuojamas nuo asmens faktinio sulaikymo nusikalstamos veikos padarymo ar kitoje vietoje.

Maksimalus suėmimo terminas yra 18 mėnesių (jeigu įtariamasis nepilnametis, – 12 mėnesių). Iš karto suėmimo terminas gali būti paskirtas ir vėliau tēsiamas ne ilgesniams kaip 3 mėnesių laikotarpiui.

Suėmimo terminas perdavus bylą nagrinėti teismui nėra ribojamas.

7. Duoti parodymus, tyléti ir (ar) atsisakyti duoti parodymus apie savo paties galimai padarytą nusikalstamą veiką.

Duoti parodymus yra įtariamojo teisė, bet ne pareiga. Jeigu įtariamasis nusprendžia duoti parodymus, jis turi teisę neatsakyti į atskirus klausimus.

8. Pateikti tyrimui reikšmingus dokumentus ir daiktus.

Įtariamasis turi teisę ikiteisminio tyrimo pareigūnui, prokurorui arba teismui savo iniciatyva pateikti daiktus ir dokumentus, turinčius reikšmės nusikalstamai veikai tirti ir nagrinėti, arba BPK nustatytais pagrindais teikti prašymą ikiteisminio tyrimo pareigūnui ar prokurorui dėl tokijų daiktų ir dokumentų išreikalavimo.

9. Pateikti prašymus.

Įtariamasis turi teisę ikiteisminio tyrimo pareigūnui, prokurorui ar ikiteisminio tyrimo teisėjui pateikti su ikiteisminiu tyrimu susijusius prašymus. Šie prašymai pagal kompetenciją nagrinėjami BPK ir kitų teisés aktų nustatyta tvarka ir terminais.

10. Pareikšti nušalinimus.

Įtariamasis turi teisę pareikšti nušalinimą ikiteisminio tyrimo pareigūnui, prokurorui, ikiteisminio tyrimo teisėjui, advokatui, advokato padėjėjui, vertėjui, ekspertui ir specialistui BPK nustatytais pagrindais ir tvarka.

Nušalinimas turi būti pareiškiamas ir motyvuojamas raštu.

Dėl vertėjo, eksperto ar specialisto nušalinimo nusprendžia ikiteisminį tyrimą atliekantis ikiteisminio tyrimo pareigūnas ar prokuroras. Dėl ikiteisminio tyrimo pareigūno nušalinimo nusprendžia prokuroras. Dėl prokuroro, advokato ir advokato padėjėjo nušalinimo nusprendžia ikiteisminio tyrimo teisėjas. Dėl ikiteisminio tyrimo teisėjo nušalinimo nusprendžia apylinkės teismo pirmininkas.

11. Susipažinti su ikiteisminio tyrimo medžiaga.

Įtariamasis ir jo gynėjas turi teisę ikiteisminio tyrimo metu bet kuriuo momentu susipažinti su ikiteisminio tyrimo duomenimis, išskyrus proceso dalyvių duomenis, saugomus atskirai nuo kitos ikiteisminio tyrimo medžiagos, taip pat susipažinimo metu daryti ikiteisminio tyrimo medžiagos kopijas ar išrašus.

Rašytinis prašymas susipažinti su ikiteisminio tyrimo medžiaga ar susipažinimo metu daryti ikiteisminio tyrimo medžiagos kopijas ar išrašus pateikiamas prokurorui. Prokuroras turi teisę neleisti susipažinti su visais ikiteisminio tyrimo duomenimis ar jų dalimi, taip pat neleisti daryti ikiteisminio tyrimo medžiagos kopijas ar išrašus, jei toks susipažinimas, prokuroro manymu, galėtų pakenkti ikiteisminio tyrimo sekmei.

Prokuroras neturi teisés neleisti susipažinti su visais ikiteisminio tyrimo duomenimis, jei ikiteisminis tyrimas baigtas ir yra rašomas kaltinamasis aktas.

Jeigu įtariamasis yra suimtas, teisę susipažinti su ikiteisminio tyrimo duomenimis ir teisę daryti ikiteisminio tyrimo medžiagos kopijas ar išrašus turi jo gynėjas, o atsisakius gynėjo – įtariamasis.

Susipažinimo su ikiteisminio tyrimo medžiaga metu draudžiama daryti ikiteisminio

lyčių mėgavimų karpas, kai užsmečius yra apie nepermitedimus įtarimaisius ir nukentėjusiuosius; apie privatų proceso dalyvių gyvenimą; dėl nusikalstamų veikų žmogaus seksualinio apsisprendimo laisvei ir neliečiamumui; užfiksuoti proceso veiksmų protokoluose ir jų prieduose, kai informacija gauta panaudojus kriminalinės žvalgybos informacijos rinkimo būdus ir priemones Lietuvos Respublikos kriminalinės žvalgybos įstatymo ar atlikus slaptus ikitėisminio tyrimo veiksmus bei prokurorui pasinaudojus teise susipažinti su informacija BPK nustatyta tvarka; informacija, kuri sudaro valstybės, tarnybos, profesinę ar komercinę paslapť. Šiuo atveju draudžiama daryti ir ikitėisminio tyrimo medžiagos išrašus.

12. Apskusti ikitėisminio tyrimo pareigūno, prokuroro ar ikitėisminio tyrimo teisėjo veiksmus ir sprendimus.

Ikitėisminio tyrimo pareigūno proceso veiksmus ir nutarimus įtariamasis turi teisę apskusti ikitėisminį tyrimą organizuojančiam ir jam vadovaujančiam prokurorui. Jei prokuroras atsisako patenkinti skundą, šis jo nutarimas gali būti skundžiamas aukštesniajam prokurorui, o aukštesniojo prokuroro sprendimas gali būti skundžiamas ikitėisminio tyrimo teisėjui.

Prokuroro proceso veiksmus ir nutarimus įtariamasis turi teisę apskusti aukštesniajam prokurorui. Jei aukštesnysis prokuroras atsisako patenkinti skundą, šis jo nutarimas gali būti skundžiamas ikitėisminio tyrimo teisėjui.

Ikitėisminio tyrimo teisėjo atliekamus proceso veiksmus ir jo priimtas nutartis, išskyrus tas, kurios neskundžiamos, įtariamasis turi teisę apskusti aukštesniajam teismui BPK nustatyta tvarka.

Переклад з литовської мови

(назва установи, підрозділу)

ПРОТОКОЛ ПРО РОЗ'ЯСНЕННЯ ПРАВ ПІДОЗРЮВАНОМУ

Дата:	
Місце складання:	
№ досудового слідства.	

Протокол склав	
	(посада, ім'я та прізвище)
Присутній перекладач	(мова перекладу, ім'я та прізвище)
Підозрюваний	(ім'я та прізвище)
Інші особи, що беруть участь	(ім'я та прізвище)
Підозрюваному були роз'яснені права, передбачені частиною 4 статті 21 Кримінально-процесуального кодексу Литовської Республіки.	
Підозрюваному було вручено додаток до протоколу про роз'яснення його прав литовською мовою (з) мовою (ах)	
Права підозрюваного були мені роз'яснені, і я отримав додаток до протоколу.	(дата, підпис підозрюваного, ім'я та прізвище)
Перекладач	(ім'я та прізвище, підпис)
Права підозрюваного роз'яснив (ла)	(посада, ім'я та прізвище, підпис)
Примітка	
Інші особи, що беруть участь	(дата, ім'я та прізвище, підпис інших присутніх осіб)

**ДОДАТОК
ДО ПРОТОКОЛУ РОЗ'ЯСНЕННЯ ПІДОЗРЮВАНОМУ ЙОГО ПРАВ**

Відповідно до частини 4 статті 21 Кримінально-процесуального кодексу (КПК) Литовської Республіки підозрюваний має наступні права:

1. Знати, в чому він підозрюється.

Підозрюваний має право в терміновому порядку отримати вичерпне повідомлення про характер і підставу пред'явленій йому підозри зрозумілою йому мовою.

У повідомленні про підозру, постанові посадової особи досудового розслідування або прокурора або у визначені судді досудового розслідування про визнання особи підозрюваною має бути зазначено злочинне діяння (місце, час його вчинення та інші обставини) і кримінальний закон, що передбачає це злочинне діяння, а також перераховані права підозрюваного.

Нове повідомлення про підозру вручається тільки в разі зміни змісту підозри.

2. Мати захисника з моменту затримання або першого допиту.

Підозрюваний має право захищати себе самостійно або через обраного ним захисника. Це право гарантується з моменту затримання або першого допиту.

Якщо у підозрюваного недостатньо коштів для оплати послуг захисника, він має право безкоштовно отримати правову допомогу в порядку, встановленому законом, що регламентує надання гарантованої державою правової допомоги.

Підозрюваний після його затримання або взяття під варту має право мати побачення із захисником наодинці. Кількість і тривалість побачень підозрюваного з його захисником у встановлені години роботи установ, що забезпечують тимчасове затримання або утримання під вартою, не може обмежуватися.

3. Отримати переклад в усній та письмовій формі.

Кримінальне судочинство в Литовській Республіці ведеться державною литовською мовою.

Підозрюваному, який не володіє литовською мовою, забезпечується право робити заяви, давати свідчення і пояснення, подавати клопотання і приносити скарги, говорити в суді рідною мовою або іншою мовою, якою він володіє. У всіх зазначених випадках, а також при ознайомленні з матеріалами справи підозрюваний має право користуватися послугами перекладача в порядку, встановленому КПК.

Документи справи, які в установленому законодавством порядку вручаються підозрюваному, мають бути перекладені рідною мовою підозрюваного або іншою мовою, якою він володіє.

4. Інформувати консульські установи та одну особу.

Після затримання підозрюваного або застосування до нього взяття під варту особа, яка провадила його затримання – посадова особа досудового розслідування або прокурор або прокурор, який брав участь в обранні у його відношенні взяття під варту, зазвичай зобов'язаний повідомити про це одного із зазначених підозрюваним членів його сім'ї або його близьких родичів. Якщо підозрюваний не вкаже таку особу, але висловить бажання, щоб про її затримання або взяття під варту повідомили її сім'ю або близьких родичів, посадова особа досудового розслідування або прокурор на свій розсуд повідомляє одного з членів сім'ї або близьких родичів підозрюваного, якщо встановити таку особу йому вдається.

Якщо підозрюваний про своє затримання або взяття під варту бажає інформувати іншу особу, яка не є членом його сім'ї або його близьким родичем, посадова особа досудового розслідування або прокурор повідомляє про це в тому випадку якщо, на думку посадової особи досудового розслідування або прокурора, це не зашкодить успіху досудового розслідування.

Посадова особа досудового розслідування або прокурор може відмовити в повідомленні, якщо підозрюваний дасть мотивоване пояснення, чому таке повідомлення може загрожувати безпеці членів його сім'ї, його близьких родичів або іншої особи.

Підозрюваному повинна бути надана можливість самому повідомити членам своєї сім'ї або близьким родичам про своє затримання або обрання в його відношенні взяття під варту.

У разі затримання громадянина іноземної держави або застосування до такої особи взяття під варту особа, яка провадила його затримання – посадова особа досудового розслідування або прокурор або прокурор, який брав участь в обранні в його відношенні взяття під варту, негайно повідомляє про це Міністерство закордонних справ Литовської Республіки і за бажанням затриманого або укладеного під варту підозрюваного – дипломатичне представництво або консульську установу його держави.

5. Отримати невідкладну медичну допомогу.

Обмеження свободи або пересування підозрюваного не повинно чинити штучні перешкоди для отримання ним обов'язкової медичної допомоги в загальному порядку. Обов'язкова медична допомога надається незважаючи на громадянство підозрюваного.

Обов'язкова медична допомога затриманій або ув'язнений під варту особі надається в порядку, встановленому правовими актами, що регламентують діяльність установи, що забезпечує затримання або утримання під вартою.

6. Знати, на який максимальний термін, тобто на скільки годин (днів), може бути обмежена його свобода до початку розгляду справи в судовому органі.

Максимальний термін тимчасового затримання становить 48 годин. Обчислення зазначеного терміну починається з моменту фактичного затримання особи на місці вчинення злочинного діяння або в іншому місці.

Максимальний термін утримання під вартою становить 18 місяців (якщо підозрюваний є неповнолітнім – 12 місяців). Термін утримання під вартою не може перевищувати 3 місяців, згодом термін взяття під варту продовжується також на період не більше 3 місяців.

Термін утримання під вартою після передачі справи до суду не обмежується.

7. Давати свідчення або мовчати.

Дача свідчень є правом, але не обов'язком підозрюваного. Якщо підозрюваний вирішує давати свідчення, він має право не відповідати на окремі питання.

8. Надавати документи та предмети, що мають значення для розслідування.

Підозрюваний має право за власною ініціативою надавати посадовій особі досудового розслідування, прокурору або суду речі і документи, що мають значення для розслідування і розгляду злочинного діяння, або на передбачених КПК підставах подати посадовій особі досудового розслідування чи прокурору клопотання про витребування таких предметів або документів.

9. Представляти клопотання.

Підозрюваний має право представляти посадовій особі досудового розслідування, прокурору або суду клопотання, пов'язані з досудовим розслідуванням. Ці клопотання розглядаються відповідно до компетенції, в порядку і в терміни, передбачені КПК та іншими правовими актами.

10. Заявляти відводи.

Підозрюваний має право заявити відвід посадовій особі досудового розслідування, прокурору, судді досудового розслідування, адвокату, помічнику адвоката, перекладачеві, експерту та спеціалісту в порядку і на підставах, передбачених КПК.

Відвід повинен бути заявлений і мотивований в письмовій формі.

Питання про відвід перекладача, експерта або фахівця дозволяється посадовою особою, яка проводить досудове розслідування, або прокурором. Питання про відвід

посадової особи досудового розслідування дозволяється прокурором. Питання про відвід прокурора, адвоката і помічника адвоката дозволяється суддею досудового розслідування. Питання про відвід судді досудового розслідування дозволяється головою дільничного суду.

11. Знайомитися з матеріалами досудового розслідування.

Підозрюваний і його захисник мають право в будь-який момент досудового розслідування ознайомитися з даними досудового розслідування, за винятком даних учасників процесу, які зберігаються окремо від інших матеріалів досудового розслідування, і при ознайомленні з даними робити їх копії або виписки.

Письмове клопотання про ознайомлення з матеріалами досудового розслідування або виконання під час ознайомлення копій та виписок матеріалів досудового розслідування подається прокурору. Прокурор має право не дати дозволу на ознайомлення з усіма даними досудового розслідування або їх частиною, а також не дати дозволу на виконання копій і виписок матеріалів досудового розслідування, якщо таке ознайомлення, на думку прокурора, може зашкодити успіху досудового розслідування.

Прокурор не має права відмовити в дозволі на ознайомлення з усіма документами досудового розслідування, якщо досудове розслідування завершено і йде складання обвинувального акта.

Якщо підозрюваний утримується під вартою, правом ознайомлення з даними досудового розслідування і правом отримання копій або виписок матеріалів досудового розслідування володіє його захисник, а в разі відмови від захисника – сам підозрюваний.

При ознайомленні з матеріалами досудового розслідування забороняється робити копії матеріалів досудового розслідування, що містять дані про неповнолітніх підозрюваних і потерпілих, приватне життя учасників процесу, злочинні діяння проти статевої свободи і статевої недоторканності людини, а також копії даних, зафікованих у протоколах процесуальних дій і додатках до них, якщо інформація отримана із застосуванням способів та інструментів збору інформації кримінальної розвідки в порядку, встановленому Законом Литовської Республіки «Про кримінальну розвідку» або КПК, і копії матеріалів досудового розслідування, які містять інформацію, що становить державну, службову, професійну або комерційну таємницю. В даному випадку також забороняється робити виписки з матеріалів досудового розслідування.

12. Оскаржити дії та рішення посадової особи досудового розслідування, прокурора або судді досудового розслідування.

Процесуальні дії та постанови посадової особи досудового розслідування підозрюваний має право оскаржити прокурору, який організовує досудове розслідування і керує ним. Якщо прокурор відмовляє в задоволенні скарги, його постанова про відмову може бути оскаржена вищестоящому прокурору, а рішення вищестоящого прокурора може бути оскаржене судді досудового розслідування.

Процесуальні дії та постанови прокурора підозрюваний має право оскаржити вищестоящому прокурору. Якщо вищестоячий прокурор відмовляє у задоволенні скарги, його постанова про відмову може бути оскаржена судді досудового розслідування.

Процесуальні дії та ухвали судді досудового розслідування, за винятком ухвал, що не підлягають оскарженню, підозрюваний має право оскаржити до вищестоящого суду в порядку, встановленому КПК.

ПРИЛОЖЕНИЕ К ПРОТОКОЛУ РАЗЪЯСНЕНИЯ ПОДЗРЕВАЕМОМУ ЕГО ПРАВ

В соответствии с частью 4 статьи 21 Уголовно-процессуального кодекса (УПК) Литовской Республики подозреваемый имеет следующие права:

1. Знать, в чем он подозревается.

Подозреваемый вправе в срочном порядке получить исчерпывающее уведомление о характере и основании предъявленного ему подозрения на понятном ему языке.

В уведомлении о подозрении, постановлении должностного лица досудебного расследования или прокурора либо в определении судьи досудебного расследования о признании лица подозреваемым должно быть указано преступное деяние (место, время его совершения и прочие обстоятельства) и уголовный закон, предусматривающий это преступное деяние, а также перечислены права подозреваемого.

Новое уведомление о подозрении вручается только в случае изменения содержания подозрения.

2. Иметь защитника с момента задержания или первого допроса.

Подозреваемый вправе защищать себя самостоятельно или через выбранного им защитника. Это право гарантируется с момента задержания или первого допроса.

Если у подозреваемого недостаточно средств для оплаты услуг защитника, он вправе бесплатно получить правовую помощь в порядке, установленном законом, регламентирующим оказание гарантированной государством правовой помощи.

Подозреваемый после его задержания или заключения под стражу вправе иметь свидания с защитником наедине. Количество и продолжительность свиданий подозреваемого с его защитником в установленные часы работы учреждений, обеспечивающих временное задержание или содержание под стражей, не может ограничиваться.

3. Получить перевод в устной и письменной форме.

Уголовное судопроизводство в Литовской Республике ведется на государственном литовском языке.

Подозреваемому, не владеющему литовским языком, обеспечивается право делать заявления, давать показания и объяснения, подавать ходатайства и приносить жалобы, говорить в суде на родном языке или на другом языке, которым он владеет. Во всех указанных случаях, а также при ознакомлении с материалами дела подозреваемый вправе пользоваться услугами переводчика в порядке, установленном УПК.

Документы дела, которые в установленном законодательством порядке вручаются подозреваемому, должны быть переведены на родной язык подозреваемого или другой язык, которым он владеет.

4. Информировать консульские учреждения и одно лицо.

После задержания подозреваемого или применения к нему заключения под стражу производившее его задержание лицо – должностное лицо досудебного расследования или прокурор либо прокурор, принимавший участие в избрании в его отношении заключения под стражу, обычно обязан уведомить об этом одного из указанных подозреваемым членов его семьи или его близких родственников. Если подозреваемый не укажет такое лицо, но выразит желание, чтобы о его задержании или заключении под стражу сообщили его семье или близким родственникам, должностное лицо досудебного расследования или прокурор по своему усмотрению уведомляет одного из членов семьи или близких родственников подозреваемого, если установить такое лицо ему удается.

Если подозреваемый о своем задержании или заключении под стражу желает информировать другое лицо, которое не является членом его семьи или его близким родственником, должностное лицо досудебного расследования или прокурор уведомляет об этом в том случае если, по мнению должностного лица досудебного расследования или

прокурора, это не повредит успеху досудебного расследования.

Должностное лицо досудебного расследования или прокурор может отказать в уведомлении, если подозреваемый даст мотивированное объяснение, почему такое уведомление может угрожать безопасности членов его семьи, его близких родственников или другого лица.

Подозреваемому должна быть предоставлена возможность самому сообщить членам своей семьи или близким родственникам о своем задержании или избрании в его отношении заключения под стражу.

В случае задержания гражданина иностранного государства или применения к такому лицу заключения под стражу производившее его задержание лицо – должностное лицо досудебного расследования или прокурор либо прокурор, принимавший участие в избрании в его отношении заключения под стражу, незамедлительно уведомляет об этом Министерство иностранных дел Литовской Республики и по желанию задержанного или заключенного под стражу подозреваемого – дипломатическое представительство или консульское учреждение его государства.

5. Получить неотложную медицинскую помощь.

Ограничение свободы или передвижения подозреваемого не должно чинить искусственные препятствия для получения им обязательной медицинской помощи в общем порядке. Обязательная медицинская помощь оказывается невзирая на гражданство подозреваемого.

Обязательная медицинская помощь задержанному или заключенному под стражу лицу оказывается в порядке, установленном правовыми актами, регламентирующими деятельность учреждения, обеспечивающего задержание или содержание под стражей.

6. Знать, на какой максимальный срок, т. е. на сколько часов (дней), может быть ограничена его свобода до начала рассмотрения дела в судебном органе.

Максимальный срок временного задержания составляет 48 часов. Исчисление указанного срока начинается с момента фактического задержания лица на месте совершения преступного деяния или в другом месте.

Максимальный срок содержания под стражей составляет 18 месяцев (если подозреваемый является несовершеннолетним – 12 месяцев). Срок содержания под стражей не может превышать 3 месяцев, впоследствии срок заключения под стражу продлевается также на период не более 3 месяцев.

Срок содержания под стражей после передачи дела в суд не ограничивается.

7. Давать показания, сохранять молчание и (или) отказаться давать показания о, возможно, им же самим совершенном преступном деянии.

Дача показаний является правом, но не обязанностью подозреваемого. Если подозреваемый решает давать показания, он вправе не отвечать на отдельные вопросы.

8. Предоставлять документы и предметы, имеющие значение для расследования.

Подозреваемый вправе по собственной инициативе предоставлять должностному лицу досудебного расследования, прокурору или суду вещи и документы, имеющие значение для расследования и разбирательства преступного деяния, либо на предусмотренных УПК основаниях подать должностному лицу досудебного расследования ли прокурору ходатайство об истребовании таких предметов или документов.

9. Представлять ходатайства.

Подозреваемый вправе представлять должностному лицу досудебного расследования, прокурору или суду ходатайства, связанные с досудебным расследованием. Настоящие ходатайства рассматриваются в соответствии с компетенцией, в порядке и в сроки, предусмотренные УПК и другими правовыми актами.

10. Заявлять отводы.

Подозреваемый вправе заявить отвод должностному лицу досудебного расследования, прокурору, судье досудебного расследования, адвокату, помощнику адвоката, переводчику, эксперту и специалисту в порядке и на основаниях, предусмотренных УПК.

Отвод должен быть заявлен и мотивирован в письменной форме.

Вопрос об отводе переводчика, эксперта или специалиста разрешается должностным лицом, проводящим досудебное расследование, или прокурором. Вопрос об отводе должностного лица досудебного расследования разрешается прокурором. Вопрос об отводе прокурора, адвоката и помощника адвоката разрешается судьей досудебного расследования. Вопрос об отводе судьи досудебного расследования разрешается председателем участкового суда.

11. Знакомиться с материалами досудебного расследования.

Подозреваемый и его защитник вправе в любой момент досудебного расследования ознакомиться с данными досудебного расследования, за исключением данных участников процесса, которые хранятся отдельно от остальных материалов досудебного расследования, и при ознакомлении с данными делать их копии или выписки.

Письменное ходатайство об ознакомлении с материалами досудебного расследования или выполнении во время ознакомления копий и выписок материалов досудебного расследования подается прокурору. Прокурор вправе не дать разрешения на ознакомление со всеми данными досудебного расследования или их частью, а также не дать разрешения на выполнение копий и выписок материалов досудебного расследования, если такое ознакомление, по мнению прокурора, может повредить успеху досудебного расследования.

Прокурор не вправе отказать в разрешении на ознакомление со всеми документами досудебного расследования, если досудебное расследование завершено и идет составление обвинительного акта.

Если подозреваемый содержится под стражей, правом ознакомления с данными досудебного расследования и правом получения копий или выписок материалов досудебного расследования обладает его защитник, а в случае отказа от защитника – сам подозреваемый.

При ознакомлении с материалами досудебного расследования запрещается делать копии материалов досудебного расследования, содержащих данные о несовершеннолетних подозреваемых и потерпевших, частной жизни участников процесса, преступных действиях против половой свободы и половой неприкосновенности человека, а также копии данных, зафиксированных в протоколах процессуальных действий и приложениях к ним, если информация получена с применением способов и инструментов сбора информации криминальной разведки в порядке, установленном Законом Литовской Республики «О криминальной разведке» или УПК, и копии материалов досудебного расследования, которые содержат информацию, составляющую государственную, служебную, профессиональную или коммерческую тайну. В данном случае также запрещается делать выписки из материалов досудебного расследования.

12. Обжаловать действия и решения должностного лица досудебного расследования, прокурора или судьи досудебного расследования.

Процессуальные действия и постановления должностного лица досудебного расследования подозреваемый вправе обжаловать прокурору, который организует досудебное расследование и руководит им. Если прокурор отказывает в удовлетворении жалобы, его постановление об отказе может быть обжаловано вышестоящему прокурору, а решение вышестоящего прокурора может быть обжаловано судье досудебного расследования.

Процессуальные действия и постановления прокурора подозреваемый вправе обжаловать вышестоящему прокурору. Если вышестоящий прокурор отказывает в

удовлетворении жалобы, его постановление об отказе может быть обжаловано судье досудебного расследования.

Процессуальные действия и определения судьи досудебного расследования, за исключением не подлежащих обжалованию определений, подозреваемый вправе обжаловать в вышестоящий суд в порядке, установленном УПК.

П А М'Я Т К А
про процесуальні права та обов'язки підозрюваного
Беспалова Бориса Миколайовича, 07.02.1989 р.н.
(прізвище, ім'я по батькові підозрюваного)

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню.

Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідам.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його перепинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і противправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

1. Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 КПК України, повідомлено про підозру, або особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення.

2. Обвинуваченим (підсудним) є особа, обвинувальний акт щодо якої переданий до суду в порядку, передбаченому статтею 291 КПК України.

3. Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені КПК України, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, свяtkові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, свяtkові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвали);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

4. Обвинувачений також має право:

1) брати участь під час судового розгляду у допиті свідків обвинувачення або вимагати їхнього допиту, а також вимагати виклику і допиту свідків захисту на тих самих умовах, що й свідків обвинувачення;

2) збирати і подавати суду докази;

3) висловлювати в судовому засіданні свою думку щодо клопотань інших учасників судового провадження;

4) виступати в судових дебатах;

5) ознайомлюватися з журналом судового засідання та технічним записом судового процесу, які йому зобов'язані надати уповноважені працівники суду, і подавати щодо них свої зауваження;

6) оскаржувати в установленому КПК України порядку судові рішення та ініціювати їх перегляд, знати про подані на них апеляційні та касаційні скарги, заяви про їх перегляд, подавати на них заперечення.

5. Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені КПК України.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Стаття 285. Загальні положення кримінального провадження під час звільнення особи від кримінальної відповідальності

1. Особа звільняється від кримінальної відповідальності у випадках, передбачених законом України про кримінальну відповідальність.

2. Особі, яка підозрюється, обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення та щодо якої передбачена можливість звільнення від кримінальної відповідальності у разі здійснення передбачених законом України про кримінальну відповідальність дій, роз'яснюється право на таке звільнення.

3. Підозрюваному, обвинуваченому, який може бути звільнений від кримінальної відповідальності, повинно бути роз'яснено суть підозри чи обвинувачення, підставу звільнення від кримінальної відповідальності і право заперечувати проти закриття кримінального провадження з цієї підстави. У разі якщо підозрюваний чи обвинувачений, щодо якого передбачене звільнення від кримінальної відповідальності, заперчує проти цього, досудове розслідування та судове провадження проводяться в повному обсязі в загальному порядку.

Стаття 468. Угоди в кримінальному провадженні

1. У кримінальному провадженні можуть бути укладені такі види угод:

1) угода про примирення між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим;

2) угода між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості.

Стаття 469. Ініціювання та укладення угоди

1. Угода про примирення може бути укладена за ініціативою потерпілого, підозрюваного або обвинуваченого. Домовленості стосовно угоди про примирення можуть проводитися самостійно потерпілим і підозрюваним чи обвинуваченим, захисником і представником або за допомогою іншої особи, погодженої сторонами кримінального провадження (крім слідчого, прокурора або судді).

2. Угода про визнання винуватості може бути укладена за ініціативою прокурора або підозрюваного чи обвинуваченого.

3. Угода про примирення між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо кримінальних проступків, злочинів невеликої чи середньої тяжкості та у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення.

4. Угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо кримінальних проступків, злочинів невеликої чи середньої тяжкості, тяжких злочинів, внаслідок яких шкода завдана лише державним чи суспільним інтересам. Укладення угоди про визнання винуватості у кримінальному провадженні, в якому бере участь потерпілий, не допускається.

5. Укладення угоди про примирення або про визнання винуватості може ініціюватися в будь-який момент після повідомлення особі про підозру до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку.

6. У разі недосягнення згоди щодо укладення угоди факт її ініціювання і твердження, що були зроблені з метою її досягнення, не можуть розглядатися як відмова від обвинувачення або як визнання своєї винуватості.

7. Слідчий, прокурор зобов'язані проінформувати підозрюваного та потерпілого про їхнє право на примирення, роз'яснити механізм його реалізації та не чинити перешкод в укладенні угоди про примирення.

8. У разі якщо кримінальне провадження здійснюється щодо кількох осіб, які підозрюються чи обвинувачуються у вчиненні одного або кількох кримінальних правопорушень, і згода щодо укладення угоди досягнута не з усіма підозрюваними чи обвинуваченими, угода може бути укладена з одним (кількома) з підозрюваних чи обвинувачених. Кримінальне провадження щодо особи (осіб), з якими досягнуто згоди, підлягає виділенню в окреме провадження.

У разі якщо в кримінальному провадженні беруть участь кілька потерпілих від одного кримінального правопорушення, угода може бути укладена та затверджена лише з усіма потерпілими.

У разі якщо в кримінальному провадженні беруть участь кілька потерпілих від різних кримінальних правопорушень, і згода щодо укладення угоди досягнута не з усіма потерпілими, угода може бути укладена з одним (кількома) з потерпілих. Кримінальне провадження щодо особи (осіб), яка досягла згоди, підлягає виділенню в окреме провадження.

Стаття 471. Зміст угоди про примирення

1. В угоді про примирення зазначаються її сторони, формулювання підозри чи обвинувачення та його правова кваліфікація із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність, істотні для відповідного кримінального провадження обставини, розмір шкоди, завданої кримінальним правопорушенням, строк її відшкодування чи перелік дій, не пов'язаних з відшкодуванням шкоди, які підозрюються чи обвинувачені зобов'язані вчинити на користь потерпілого, строк їх вчинення, узгоджене покарання та згода сторін на його призначення або на призначення покарання та звільнення від його відбування з випробуванням, наслідки укладення та затвердження угоди, передбачені статтею 473 цього Кодексу, наслідки невиконання угоди.

В угоді зазначається дата її укладення та вона скріплюється підписами сторін.

Стаття 472. Зміст угоди про визнання винуватості

1. В угоді про визнання винуватості зазначаються її сторони, формулювання підозри чи обвинувачення та його правова кваліфікація з зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність, істотні для відповідного кримінального провадження обставини, беззастережне визнання підозрюваним чи обвинуваченим своєї винуватості у вчиненні кримінального правопорушення, обов'язки підозрюваного чи обвинуваченого щодо співпраці у викритті кримінального правопорушення, вчиненого іншою особою (якщо відповідні домовленості мали місце), узгоджене покарання та згода підозрюваного, обвинуваченого на його призначення або на призначення покарання та звільнення від його відбування з випробуванням, наслідки укладення та затвердження угоди, передбачені статтею 473 цього Кодексу, наслідки невиконання угоди.

2. В угоді зазначається дата її укладення та вона скріплюється підписами сторін.

Стаття 473. Наслідки укладення та затвердження угоди

1. Наслідком укладення та затвердження угоди про примирення є:

1) для підозрюваного чи обвинуваченого - обмеження права оскарження вироку згідно з положеннями статей 394 і 424 цього Кодексу та відмова від здійснення прав, передбачених пунктом 1 частини четвертої статті 474 цього Кодексу;

2) для потерпілого - обмеження права оскарження вироку згідно з положеннями статей 394 і 424 цього Кодексу та позбавлення права вимагати в подальшому притягнення особи до кримінальної відповідальності за відповідне кримінальне правопорушення і змінювати розмір вимог про відшкодування шкоди.

2. Наслідком укладення та затвердження угоди про визнання винуватості для прокурора, підозрюваного чи обвинуваченого є обмеження їх права оскарження

вироку згідно з положеннями статей 394 та 424 цього Кодексу, а для підозрюваного чи обвинуваченого - також його відмова від здійснення прав, передбачених абзацами першим та четвертим пункту 1 частини четвертої статті 474 цього Кодексу.

Кримінальний кодекс України

Стаття 44. Правові підстави та порядок звільнення від кримінальної відповідальності

1. Особа, яка вчинила злочин, звільняється від кримінальної відповідальності у випадках, передбачених цим Кодексом.

2. Звільнення від кримінальної відповідальності у випадках, передбачених цим Кодексом, здійснюються виключно судом. Порядок звільнення від кримінальної відповідальності встановлюється законом.

Стаття 45. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку з дійовим каєттям

Особа, яка вперше вчинила злочин невеликої тяжкості або необережний злочин середньої тяжкості, звільняється від кримінальної відповідальності, якщо вона після вчинення злочину щиро покаялася, активно сприяла розкриттю злочину і повністю відшкодувала завдані нею збитки або усунула заподіяну шкоду.

Стаття 46. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку з примиренням винного з потерпілим

Особа, яка вперше вчинила злочин невеликої тяжкості або необережний злочин середньої тяжкості, звільняється від кримінальної відповідальності, якщо вона примирилася з потерпілим та відшкодувала завдані нею збитки або усунула заподіяну шкоду.

Стаття 47. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку з передачею особи на поруки

1. Особу, яка вперше вчинила злочин невеликої або середньої тяжкості та щиро покаялася, може бути звільнено від кримінальної відповідальності з передачею її на поруки колективу підприємства, установи чи організації за їхнім клопотанням за умови, що вона протягом року з дня передачі її на поруки виправдає довіру колективу, не ухиляється від заходів виховного характеру та не порушуватиме громадського порядку.

2. У разі порушення умов передачі на поруки особа притягається до кримінальної відповідальності за вчинений нею злочин.

Стаття 48. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку із зміною обстановки

Особу, яка вперше вчинила злочин невеликої або середньої тяжкості, може бути звільнено від кримінальної відповідальності, якщо буде визнано, що на час кримінального провадження внаслідок зміни обстановки вчинене нею діяння втратило суспільну небезпечність або ця особа перестала бути суспільно небезпечною.

Стаття 49. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку із закінченням строків давності

1. Особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо з дня вчинення нею злочину і до дня набрання вироком законної сили минули такі строки:

1) два роки - у разі вчинення злочину невеликої тяжкості, за який передбачене покарання менш суворе, ніж обмеження волі;

2) три роки - у разі вчинення злочину невеликої тяжкості, за який передбачене покарання у виді обмеження або позбавлення волі;

3) п'ять років - у разі вчинення злочину середньої тяжкості;

4) десять років - у разі вчинення тяжкого злочину;

5) п'ятнадцять років - у разі вчинення особливо тяжкого злочину.

2. Перебіг давності зупиняється, якщо особа, що вчинила злочин, ухилилася від досудового слідства або суду. У цих випадках перебіг давності відновлюється з дня з'явлення особи із зізнанням або її затримання. У цьому разі особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо з часу вчинення злочину минуло п'ятнадцять років.

3. Перебіг давності переривається, якщо до закінчення зазначених у частинах першій та другій цієї статті строків особа вчинила новий злочин середньої тяжкості, тяжкий або особливо тяжкий злочин. Обчислення давності в цьому разі починається з дня вчинення нового злочину. При цьому строки давності обчислюються окремо за кожний злочин.

4. Питання про застосування давності до особи, що вчинила особливо тяжкий злочин, за який згідно із законом може бути призначено довічне позбавлення волі, вирішується судом. Якщо суд не визнає за можливе застосувати давність, довічне позбавлення волі не може бути призначено і заміняється позбавленням волі на певний строк.

5. Давність не застосовується у разі вчинення злочинів проти миру та безпеки людства, передбачених у статтях 437-439 і частині першій статті 442 цього Кодексу.

Стаття 387. Розголошення даних оперативно-розшукової діяльності, досудового розслідування

1. Розголошення без дозволу прокурора, слідчого або особи, яка провадила оперативно-розшукову діяльність, даних оперативно-розшукової діяльності або досудового розслідування особою, попередженою в установленому законом порядку про обов'язок не розголошувати такі дані, -

карається штрафом від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років.

2. Розголошення даних оперативно-розшукової діяльності, досудового розслідування, вчинене суддею, прокурором, слідчим, працівником оперативно-розшукового органу незалежно від того, чи приймала ця особа безпосередню участі в оперативно-розшуковій діяльності, досудовому розслідуванні, якщо розголошенні дані ганьблять людину, принижують її честь і гідність, -

карається штрафом від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

Процесуальні права та обов'язки підозрюваного мені повідомлені, роз'яснені та зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав «__» _____ 20 р. в «__» год. «__» хв.

Підозрюваний:

_____ (_____
(підпис підозрюваного) (прізвище та ініціали)

Захисник:

_____ (_____
(підпис захисника) (прізвище та ініціали)

Пам'ятку вручив:

**Старший слідчий З відділу З управління
досудового розслідування
Головного слідчого управління
Служби безпеки України
капітан юстиції**

Роман ТЕРЕХОВИЧ

ПАМЯТКА
о процессуальных правах и обязанностях подозреваемого
Беспалова Бориса Николаевича, 07.02.1989 г.р.
(фамилия, имя, отчество подозреваемого)

Конституция Украины

Статья 28. Каждый имеет право на уважение его достоинства.

Никто не может быть подвергнут пыткам, жестокому, бесчеловечному или унижающему его достоинство обращению или наказанию.

Ни один человек без его свободного согласия не может быть подвергнут медицинским, научным или другим опытам.

Статья 29. Каждый человек имеет право на свободу и личную неприкосновенность.

Никто не может быть арестован или содержаться под стражей иначе как по мотивированному решению суда и только на основаниях и в порядке, установленных законом.

В случае необходимости предотвратить преступления или его прекратить уполномоченные законом органы могут применить содержание лица под стражей как временную меру пресечения, обоснованность которой в течение семидесяти двух часов должна быть проверена судом. Задержанное лицо немедленно освобождается, если в течение семидесяти двух часов с момента задержания ему не вручено мотивированное решение суда о содержании под стражей.

Каждому арестованному или задержанному должно быть безотлагательно уведомлено о мотивах ареста или задержания, разъяснено его права и предоставлена возможность с момента задержания защищать себя лично и пользоваться правовой помощью защитника.

Каждый задержанный вправе в любое время обжаловать в суде свое задержание.

Об аресте или задержании человека должно быть немедленно сообщено родственникам арестованного или задержанного.

Статья 55. Права и свободы человека и гражданина защищаются судом.

Каждому гарантируется право на обжалование в суде решений, действий или бездействия органов государственной власти, органов местного самоуправления, должностных и должностных лиц.

Каждый имеет право обращаться за защитой своих прав в Уполномоченный Верховной Рады Украины по правам человека.

Каждый имеет право после использования всех национальных средств правовой защиты обращаться за защитой своих прав и свобод в соответствующие международные судебные учреждения или соответствующие органы международных организаций, членом или участником которых является Украина.

Каждый имеет право какими-либо не запрещенными законом средствами защищать свои права и свободы от нарушений и противоправных посягательств.

Статья 56. Каждый имеет право на возмещение за счет государства или органов местного самоуправления материального и морального вреда,

Переклад виконано правильно.

Переклала Радіонова Н.В.

Перевод выполнен правильно.

Перевела Радіонова Н.В.

причиненного незаконными ² решениями, действиями или бездействием органов государственной власти, органов местного самоуправления, их должностных и должностных лиц при осуществлении ими своих полномочий.

Статья 59. Каждый имеет право на правовую помощь. В случаях, предусмотренных законом, эта помощь предоставляется бесплатно. Каждый свободен в выборе защитника своих прав.

Для обеспечения права на защиту от обвинения и предоставления правовой помощи при решении дел в судах и других государственных органах действует адвокатура.

Статья 62. Лицо считается невиновным в совершении преступления и не может быть подвергнуто уголовному наказанию, пока его вина не будет доказана в законном порядке и установлена обвинительным приговором суда.

Никто не обязан доказывать свою невиновность в совершении преступления.

Обвинение не может основываться на доказательствах, полученных незаконным путем, а также на предположениях. Все сомнения в доказанности вины лица толкуются в его пользу.

В случае отмены приговора суда как неправосудного государство возмещает материальный и моральный ущерб, причиненный безосновательным осуждением.

Статья 63. Лицо не несет ответственности за отказ давать показания или объяснения относительно себя, членов семьи или близких родственников, круг которых определяется законом.

Подозреваемый, обвиняемый или подсудимый имеет право на защиту. Осужденный пользуется всеми правами человека и гражданина, за исключением ограничений, определенных законом и установленных приговором суда.

Уголовный процессуальный кодекс Украины

Статья 42. Подозреваемый, обвиняемый

1. Подозреваемым является лицо, которому в порядке, предусмотренном статьями 276-279 УПК Украины, уведомлено о подозрении, или лицо, задержанное по подозрению в совершении уголовного правонарушения.

2. Обвиняемым (подсудимым) является лицо, обвинительный акт в отношении которого передан в суд в порядке, предусмотренном статьей 291 УПК УКРАИНЫ.

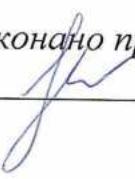
3. Подозреваемый, обвиняемый имеет право:

1) знать, в совершении какого уголовного правонарушения его подозревают, обвиняют;

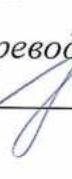
2) быть четко и своевременно уведомленным о своих правах, предусмотренных УПК УКРАИНЫ, а также получить их разъяснение;

3) по первому требованию иметь защитника и встречу с ним независимо от времени в рабочие, выходные, праздничные, нерабочие дни до первого

Переклад виконано правильно.

Переклала Радіонова Н.В.

Перевод выполнен правильно.

Перевела Радіонова Н.В.

допроса с соблюдением условий, 3 обеспечивающих конфиденциальность общения, а также после первого допроса – встречи без ограничения по времени и количеству в рабочие , выходные, праздничные, нерабочие дни; участие защитника в проведении допроса и других процессуальных действиях; на отказ от защитника в хоть какой момент уголовного производства; на получение правовой помощи защитника за счет государства в случаях, предусмотренных настоящим Кодексом и/или законом, регулирующим предоставление безвозмездной правовой помощи, в том числе в связи с отсутствием средств для оплаты такой помощи;

4) не говорить ничего по поводу подозрения против него, обвинения или в любой момент отказаться отвечать на вопросы;

5) давать объяснения, показания по поводу подозрения, обвинения или в любой момент отказаться их давать;

6) требовать проверки обоснованности задержания;

7) в случае задержания или применения меры пресечения в виде содержания под стражей - на немедленное уведомление членов семьи, близких родственников или других лиц о задержании и месте своего пребывания в соответствии с положениями статьи 213 УПК УКРАИНЫ;

8) собирать и представлять следователю, прокурору, следователю судьи доказательства;

9) участвовать в проведении процессуальных действий;

10) во время проведения процессуальных действий задавать вопросы, подавать свои замечания и возражения относительно порядка проведения действий, которые заносятся в протокол;

11) применять с соблюдением требований УПК Украины технические средства при проведении процессуальных действий, в которых он участвует. Следователь, прокурор, следственный судья, суд вправе запретить применение технических средств при проведении отдельного процессуального действия или на определенной стадии уголовного производства с целью неразглашения сведений, содержащих охраняемую законом тайну, касающихся интимной жизни лица, о чем выносится (постановляется) мотивированное постановление (определение);

12) заявлять ходатайство о проведении процессуальных действий, об обеспечении безопасности для себя, членов своей семьи, близких родственников, имущества, жилья и т.п.;

13) заявлять отводы;

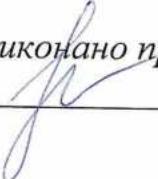
14) ознакомляться с материалами досудебного расследования в порядке, предусмотренном статьей 221 УПК УКРАИНЫ, и требовать открытия материалов согласно статье 290 УПК УКРАИНЫ;

15) получать копии процессуальных документов и письменные уведомления;

16) обжаловать решения, действия и бездействие следователя, прокурора, следователя судьи порядке, предусмотренном УПК Украины;

17) требовать возмещения вреда, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органа, осуществляющего оперативно-

Переклад виконано правильно.

Переклала Радіонова Н.В.

3
обеспечивающих

Перевод выполнен правильно.

Перевела Радіонова Н.В.

розыскную деятельность, досудебное расследование, прокуратуры или суда, в порядке, определенном законом, а также восстановление репутации, если подозрение, обвинения не подтвердились;

18) пользоваться родным языком, получать копии процессуальных документов на родном или другом языке, которым он владеет, и при необходимости пользоваться услугами переводчика за счет государства.

4. Обвиняемый также имеет право:

1) участвовать во время судебного разбирательства в допросе свидетелей обвинения или требовать их допроса, а также требовать вызова и допроса свидетелей защиты на тех же условиях, что и свидетелей обвинения;

2) собирать и представлять суду доказательства;

3) высказывать в судебном заседании свое мнение о ходатайствах других участников судебного производства;

4) выступать в судебных прениях;

5) ознакомиться с журналом судебного заседания и технической записью судебного процесса, которые ему обязаны предоставить уполномоченные работники суда, и подавать к ним свои замечания;

6) обжаловать в установленном УПК Украины порядке судебные решения и инициировать их пересмотр, знать о поданных на них апелляционных и кассационных жалобах, заявлениях об их пересмотре, подавать на них возражения.

5. Подозреваемый, обвиняемый имеют и другие процессуальные права, предусмотренные УПК УКРАИНЫ.

6. Подозреваемый, обвиняемый, который является иностранцем и содержится под стражей, имеет право на встречу с представителем дипломатического или консульского учреждения своего государства, которое ему обязано обеспечить администрация места заключения.

7. Подозреваемый, обвиняемый обязан:

1) прибыть по вызову к следователю, прокурору, следователю судьи, суду, а в случае невозможности прибыть по вызову в назначенный срок – заранее сообщить об этом указанным лицам;

2) исполнять обязанности, возложенные на него решением о применении мер обеспечения уголовного производства;

3) подчиняться законным требованиям и распоряжениям следователя, прокурора, следователя судьи, суда.

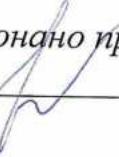
8. Подозреваемому, обвиняемому вручается памятник о его процессуальных правах и обязанностях одновременно с их уведомлением лицом, осуществляющим такое уведомление.

Статья 285. Общие положения уголовного производства при освобождении лица от уголовной ответственности

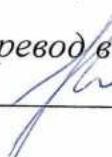
1. Лицо освобождается от уголовной ответственности в случаях, предусмотренных законом о уголовной ответственности.

2. Подозреваемому лицу обвиняется в совершении уголовного правонарушения и в отношении которого предусмотрена возможность освобождения от уголовной ответственности в случае осуществления

Переклад виконано правильно.

Переклала Радионова Н.В.

Перевод выполнен правильно.

Перевела Радионова Н.В.

3. Подозреваемому, обвиняемому, который может быть освобожден от уголовной ответственности, должно быть разъяснено суть подозрения или обвинения, основание освобождения от уголовной ответственности и право возражать против закрытия уголовного производства по этому основанию. В случае если подозреваемый или обвиняемый, в отношении которого предусмотрено освобождение от уголовной ответственности, возражает против этого, досудебное расследование и судебное производство проводятся в полном объеме в общем порядке.

Статья 468. Соглашения по уголовному производству

1. В уголовном производстве могут быть заключены следующие виды сделок:

- 1) соглашение о примирении между потерпевшим и подозреваемым или обвиняемым;
- 2) соглашение между прокурором и подозреваемым или обвиняемым о признании виновности.

Статья 469. Инициирование и заключение соглашения

1. Соглашение о примирении может быть заключено по инициативе потерпевшего, подозреваемого или обвиняемого. Договоренности по соглашению о примирении могут проводиться самостоятельно потерпевшим и подозреваемым или обвиняемым, защитником и представителем или с помощью другого лица, согласованного сторонами уголовного производства (кроме следователя, прокурора или судьи).

2. Соглашение о признании виновности может быть заключено по инициативе прокурора или подозреваемого или обвиняемого.

3. Соглашение о примирении между потерпевшим и подозреваемым или обвиняемым может быть заключено в производстве по уголовным проступкам, преступлениям небольшой или средней тяжести и в уголовном производстве в форме частного обвинения.

4. Соглашение о признании виновности между прокурором и подозреваемым или обвиняемым может быть заключено в производстве по уголовным проступкам, преступлениям небольшой или средней тяжести, тяжким преступлениям, в результате которых вред причинен только государственным или общественным интересам. Заключение соглашения о признании виновности в уголовном производстве, в котором участвует потерпевший, не допускается.

5. Заключение соглашения о примирении или о признании виновности может инициироваться в любой момент после уведомления лица о подозрении к выходу суда в совещательную комнату для вынесения приговора.

6. В случае недостижения соглашения о заключении соглашения факт его инициирования и утверждения, которые были сделаны с целью его достижения, не могут рассматриваться как отказ от обвинения или признания своей виновности.

Переклад виконано правильно.
Переклала Радіонова Н.В.

Перевод выполнен правильно.
Перевела Радіонова Н.В.

7. Следователь, прокурор ⁶ обязаны проинформировать подозреваемого и потерпевшего об их праве на примирение, разъяснить механизм его реализации и не препятствовать заключению соглашения о примирении.

8. В случае если уголовное производство осуществляется в отношении нескольких лиц, подозреваемых или обвиняемых в совершении одного или нескольких уголовных правонарушений, и согласие по заключению соглашения достигнуто не со всеми подозреваемыми или обвиняемыми, соглашение может быть заключено с одним (несколькими) из подозреваемых или обвиняемых. Уголовное производство в отношении лица (лиц), с которым достигнуто согласие, подлежит выделению в отдельное производство.

В случае если в уголовном производстве принимают участие несколько потерпевших от одного уголовного правонарушения, соглашение может быть заключено и утверждено только со всеми потерпевшими.

В случае если в уголовном производстве принимают участие несколько потерпевших от различных уголовных правонарушений, и согласие по заключению соглашения достигнуто не со всеми потерпевшими, соглашение может быть заключено с одним (несколькими) из потерпевших. Уголовное производство в отношении лица (лиц), достигшего согласия, подлежит выделению в отдельное производство.

Статья 471. Содержание соглашения о примирении

1. В соглашении о примирении указываются его стороны, формулирование подозрения или обвинения и его правовая квалификация с указанием статьи (части статьи) закона Украины об уголовной ответственности, существенные для соответствующего уголовного производства обстоятельства, размер ущерба, причиненного уголовным правонарушением, срок его возмещения или перечень действий, не связанных с возмещением вреда, которые подозреваемый или обвиняемый обязаны совершить в пользу потерпевшего, срок их совершения, согласованное наказание и согласие сторон на его назначение или назначение наказания и освобождение от его отбывания с испытанием, последствия заключения и утверждения сделки, предусмотренные статьей 473 настоящего Кодекса, последствия невыполнения сделки.

В соглашении указывается дата его заключения и скрепляется подписями сторон.

Статья 472. Содержание соглашения о признании виновности

1. В соглашении о признании виновности указываются ее стороны, формулирование подозрения или обвинения и его правовая квалификация с указанием статьи (части статьи) закона Украины об уголовной ответственности, существенные для соответствующего уголовного производства обстоятельства, безоговорочное признание подозреваемым или обвиняемым своей виновности в совершении, обязанности подозреваемого или обвиняемого о сотрудничестве в разоблачении уголовного правонарушения, совершенного другим лицом (если соответствующие договоренности имели место), согласованное наказание и согласие подозреваемого, обвиняемого на его назначение или назначение

Переклад виконано правильно.

Переклала Радіонова Н.В.

Перевод выполнен правильно.

Перевела Радіонова Н.В.

наказания и освобождение от его ⁷ отбывания с испытанием, утверждение соглашения, предусмотренные статьей 473 настоящего Кодекса, последствия невыполнения соглашения.

2. В соглашении указывается дата его заключения и скрепляется подписями сторон.

Статья 473. Последствия заключения и одобрения соглашения

1. Следствием заключения и утверждения соглашения о примирении являются:

1) для подозреваемого или обвиняемого – ограничение права обжалования приговора в соответствии с положениями статей 394 и 424 настоящего Кодекса и отказ от осуществления прав, предусмотренных пунктом 1 части четвертой статьи 474 настоящего Кодекса;

2) для потерпевшего – ограничение права обжалования приговора в соответствии с положениями статей 394 и 424 настоящего Кодекса и лишение права требовать в дальнейшем привлечения лица к уголовной ответственности за соответствующее уголовное правонарушение и изменять размер требований о возмещении вреда.

2. Следствием заключения и утверждения соглашения о признании виновности для прокурора, подозреваемого или обвиняемого является ограничение их права обжалования приговора в соответствии с положениями статей 394 и 424 настоящего Кодекса, а для подозреваемого или обвиняемого также его отказ от осуществления прав, предусмотренных абзацами первым пункта 1 части четвертой статьи 474 настоящего Кодекса.

Уголовный кодекс Украины

Статья 44. Правовые основания и порядок освобождения от уголовной ответственности

1. Лицо, совершившее преступление, освобождается от уголовной ответственности в случаях, предусмотренных настоящим Кодексом.

2. Освобождение от уголовной ответственности в случаях, предусмотренных настоящим Кодексом, производится исключительно судом. Порядок освобождения от уголовной ответственности устанавливается законом.

Статья 45. Освобождение от уголовной ответственности в связи с действующим раскаянием

Лицо, впервые совершившее преступление небольшой тяжести или неосторожное преступление средней тяжести, освобождается от уголовной ответственности, если оно после совершения преступления искренне покаялось, активно способствовало раскрытию преступления и полностью возместило причиненный им ущерб или устранило причиненный ущерб.

Статья 46. Освобождение от уголовной ответственности в связи с примирением виновного с потерпевшим

Лицо, впервые совершившее преступление небольшой тяжести или неосторожное преступление средней тяжести, освобождается от уголовной

Переклад виконано правильно.
Переклала _____ Радіонова Н.В.

Перевод выполнен правильно.
Перевела _____ Радионова Н.В.

ответственности, если оно примирилось с потерпевшим и возместило причиненный им ущерб или устранило причиненный ущерб.

Статья 47. Освобождение от уголовной ответственности в связи с передачей лица в поруки

1. Лицо, которое впервые совершило преступление небольшой или средней тяжести и искренне покаялось, может быть освобождено от уголовной ответственности с передачей его на поруки коллективу предприятия, учреждения или организации по их ходатайству при условии, что оно в течение года со дня передачи его на поруки оправдает доверие коллектива, не будет уклоняться от мер воспитательного характера и не нарушать общественный порядок.

2. В случае нарушения условий передачи на поруки лицо привлекается к уголовной ответственности за совершенное им преступление.

Статья 48. Освобождение от уголовной ответственности в связи с изменением обстановки

Лицо, впервые совершившее преступление небольшой или средней тяжести, может быть освобождено от уголовной ответственности, если будет признано, что на время уголовного производства вследствие изменения обстановки совершенное им деяние потеряло общественную опасность или это лицо перестало быть общественно опасным.

Статья 49. Освобождение от уголовной ответственности в связи с истечением сроков давности

1. Лицо освобождается от уголовной ответственности, если со дня совершения им преступления и до дня вступления приговора в законную силу прошли следующие сроки:

1) два года – в случае совершения преступления небольшой тяжести, за которое предусмотренное наказание менее строго, чем ограничение свободы;

2) три года – в случае совершения преступления небольшой тяжести, за которое предусмотрено наказание в виде ограничения или лишения свободы;

3) пять лет – в случае совершения преступления средней тяжести;

4) десять лет – в случае совершения тяжкого преступления;

5) пятнадцать лет – в случае совершения особо тяжкого преступления.

2. Течение давности останавливается, если лицо, совершившее преступление, уклонилось от досудебного следствия или суда. В этих случаях течение давности восстанавливается со дня появления лица с признанием или его задержания. В этом случае лицо освобождается от уголовной ответственности, если с момента совершения преступления прошло пятнадцать лет.

3. Течение давности прерывается, если до истечения указанных в частях первой и второй настоящей статьи сроков лицо совершило новое преступление средней тяжести, тяжкое или особо тяжкое преступление. Исчисление давности в этом случае начинается со дня совершения нового преступления. При этом сроки давности исчисляются отдельно за каждое преступление.

4. Вопрос о применении давности к лицу, совершившему особо тяжкое преступление, за которое по закону может быть назначено пожизненное

Переклад виконано правильно.

Переклала Радіонова Н.В.

Перевод выполнен правильно.

Перевела Радіонова Н.В.

лишение свободы, решается судом.

⁹ Если суд не признает возможное применение давности, пожизненное лишение свободы не может быть назначено и заменяется лишением свободы на определенный срок.

5. Давность не применяется при совершении преступлений против мира и безопасности человечества, предусмотренных в статьях 437-439 и части первой статьи 442 настоящего Кодекса.

Статья 387. Разглашение данных оперативно-розыскной деятельности, досудебного расследования

1. Разглашение без разрешения прокурора, следователя или лица, осуществлявшего оперативно-розыскную деятельность, данных оперативно-розыскной деятельности или досудебного расследования лицом, предупрежденным в установленном законом порядке об обязанности не разглашать такие данные, -

карается штрафом от пятидесяти до ста не облагаемых налогом минимумов доходов граждан или исправительными работами на срок до двух лет.

2. Разглашение данных оперативно-розыскной деятельности, досудебного расследования, совершенное судьей, прокурором, следователем, работником оперативно-розыскного органа независимо от того, принимало ли это лицо непосредственное участие в оперативно-розыскной деятельности, досудебном расследовании, если разглашенные данные порочат человека, унижают ее честь и достоинство, -

карается штрафом от ста до трехсот не облагаемых налогом минимумов доходов граждан или исправительными работами сроком до двух лет, или арестом сроком до шести месяцев, с лишением права занимать определенные должности или заниматься определенной деятельностью сроком до трех лет.

Процессуальные права и обязанности подозреваемого сообщены мне, разъяснены и понятны. Памятка о процессуальных правах и обязанностях подозреваемого получил «__» _____ 20__ г. в «__» час. «__» мин.

Подозреваемый:

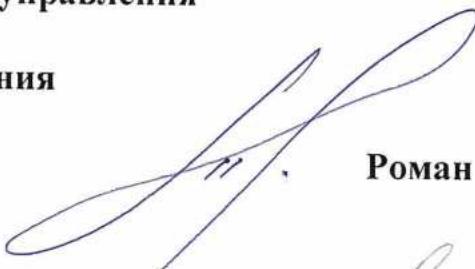
(подпись подозреваемого) _____
(фамилия и инициалы)

Задитник:

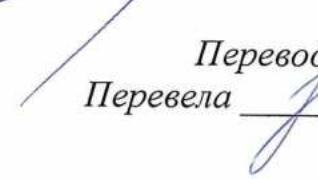
(подпись защитника) _____
(фамилия и инициалы)

Памятку вручил:

**Старший следователь З отдела З управления
досудебного расследования
Главного следственного управления
Службы безопасности Украины
капитан юстиции**

Роман ТЕРЕХОВИЧ

Переклад виконано правильно.
Переклала _____ Радіонова Н.В.

Перевод выполнен правильно.
Перевела _____ Радионова Н.В.